

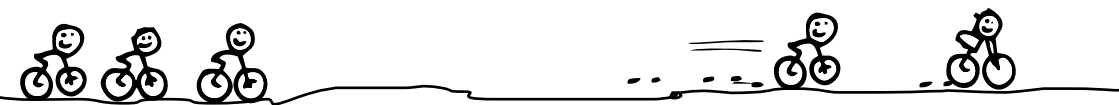
KATALOG CYKLOVÝLETŮ VLAKEM

www.cistoustopou.cz

ČISTOU
STOPOU
PRAHOU

PRA
PRA
PRA
PRA
HA
GUE
GA
G

Na kolo vlakem!

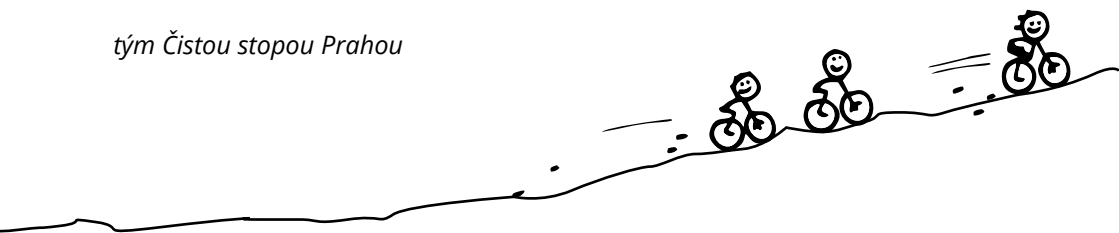
Vyrazit na kolo, aspoň jeden den v týdnu si dopřát ten luxus, a neřešit nic víc než kam a jak pojedu. Ať už sám, s kamarády nebo s rodinou, málo co člověku dodá takový pocit svobody a radosti jako právě kolo. Kolo – ten geniální jednoduchý vynález, co člověku dává křídla! Na pár hodin nechat daleko za sebou město a všechny starosti všedního dne, vnímat jen cestu, svůj dech, svoje tělo, dvoukolého přítele pod sebou a krajinu vůkol.

Až do dneška jste možná na takové delší výlety za hranice všedního dne a za hranice metropole vyráželi autem. Pak právě pro vás je tahle brožura především. Jejím cílem a skromným přáním je inspirovat a poradit, jak si takový cyklovýlet užít ještě lépe než doposud. A jak? S pomocí vlaku.

Připravili jsme a na vlastní kůži otestovali šest + šest skvělých tras pro cyklovýlety v těch nejatraktivnějších destinacích kolem Prahy se začátkem a koncem u konkrétní vlakové zastávky. Na své si tu přijdou jak rodiny s dětmi, tak všichni „mladí a/či neklidní“. První šestice nabízí podrobně popsání výletní trasy v šesti různých regionech s mnoha přírodními i kulturními zajímavostmi. Trasy jsou různé náročnosti, ale vesměs všechny vhodné pro rodinné výlety. Druhou šestici tras ocení především ostřílení „bajkeři“, protože jde o vtipné fotoreportáže z méně známých cyklistických trailů. Úžasné fotky doplněné autentickým živým textem jednoho z jezdců a fotografa v jedné osobě vás neúprosně vtáhnou přímo do víru dobrodružné jízdy – protáhnou stoupáky a shodí dolů z kopců těmi nejadrenalinovějšími sjezdy.

Kromě samotných tras bychom vám rádi ukázali, že vyrazit na cyklovýlet vlakem je mnohem jednodušší a příjemnější, než jste si mysleli, a hlavně že pozitiva téhle varianty daleko předčí veškerý případný diskomfort. Vaše dobrodružství nemusí začít až s vysednutím z vozu, ale může být delší, pestřejší a příjemnější o cestu vlakem, která samotná je zážitkem.

tým Čistou stopou Prahou

8 důvodů, proč vyrazit na cyklovýlet raději vlakem než autem

SVOBODA: Zní to možná paradoxně, ale v tomto případě budete bez auta skutečně svobodnější. Trasu totiž nemusíte plánovat podle toho, kde jste zrovna zaparkovali, ale stačí mrknout do mapy, kde po cestě stojí vlakové zastávky, a skončit dle aktuální nálady či potřeby na libovolné z nich. V romantické nádražní restauraci si pak při čekání na vlak můžete svobodně dát třeba i pivo, protože nemusíte řídit.

POHODA: Necháte-li nosič na auto doma, nemusíte se stresovat při řízení, pracně montovat kolo na nosič, hledat bezpečné místo na parkování, strachovat se během výletu, zda váš čtyřkolý poklad někdo neukradne či nepoškodí. Ve vlaku si v klidu přečtete noviny, protáhnete údy, pokocháte krajinou za oknem a dokonalý relax vám aspoň jednou v týdnu nenarušuje všudypřítomný automobilový lomoz.

KRÁSA: Možná jste si to nikdy neuvědomili, ale krajina podél železnice je nesrovnatelně malebnější než krajina kolem silnic a dálnic. Žádné ohyzné velkosklady, nekonečné lány řepky a svištící auta všude kolem vás. Koleje se oproti tomu často vinou vyloženě vyhlídkovými trasami nad kaňony řek, hlubokými lesy, malebnými vesničkami... no prostě, radost pohledět!

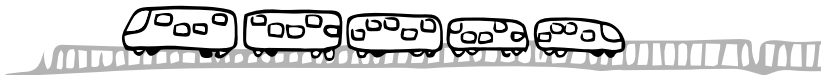
JÍDLO: Ve vlaku se můžete najíst kdykoli během jízdy a nemusíte kvůli tomu stavět nikde na pumpě. V některých vlcích jsou dokonce jídelní kupé a drobečky za vás uklidí drážní zaměstnanci, nikoli našťvaná manželka lovící zbytky svačiny mezi autosedačkami.

UŠETŘÍTE: Ano, nejste-li důchodce nebo student, vlak je o něco dražší než autobus. I když ale započítáte třicetikorunový poplatek za kolo, jízdenka vás pořád vyjde o poznání levněji než benzín a amortizace auta.

ŽIVOTNÍ PROSTŘEDÍ: Kromě toho ulehčíte naší křehké modré planetě. Při jedné takové padesátikilometrové vyjížďce vlakem ušetříte oproti autu 7,5 kg CO₂, 1 750 mg drobného polétavého prachu a 4 145 mg rakovinotvorných polyaromatických uhlovodíků. A nejen to. Lidé žijící u silnic budou jistě rádi za každé auto, které jim nebude hučet u domu. Z toho všeho můžete mít oprávněně dobrý pocit.

ROMANTIKA: „Železnice – poezie jiného druhu“, tak nějak zněl reklamní slogan na billboardu pražského Hlavního nádraží. A je to pravda. Stará nádražička s oprýskanými nádražními lokály, nádražáci a nádražačky s plácačkami a čepicemi, příjíždějící a odjíždějící vlaky a jen tušené příběhy lidí v nich. To všechno má skutečně svojí neopakovatelnou atmosféru a zvláštní nostalgii. Možná zase začnete psát básně!

DĚČKA V KLIDU: Děti vlaky zbožňují. Projížďka „mašinkou“ pro ně bude možná tím největším zážitkem dne. Ve vlaku se mohou relativně svobodně pohybovat (což je pro většinu z nich potřeba nutková asi stejně jako dýchání), kdykoli se jít vyčůrat, okukovat cestující a prozkoumávat vybavení vlaku. Menší dítě tu snadněji utišíte, protože není připoutané v autosedačce. A co víc, ve vlaku na rozdíl od auta děti neblinkají!

Jak se dostat s kolem na nádraží

Pokud nemáte vlakové nádraží hned za domem a vyrážíte třeba i s dětmi, může se vám zdát překonání vzdálenosti z domova ke dveřím vlaku s bicykly nepřekonatelnou záležitostí. Vězte ale, že je to mnohem snazší než si myslíte. Existují v zásadě jen dvě možnosti: buď na nádraží dorazíte v sedle vašeho dvoukolého oře, anebo se alespoň část cesty svezete metrem. Zvolíte-li první variantu, nejlepší trasu městem najdete například na webových stránkách *prahounakole.cz*, anebo ještě lépe, když si do chytrého telefonu nainstalujete aplikaci *Na kole Prahou*. Ta vám najde hned několik variant podle toho, zda toužíte po trase nejbezpečnější a nejpříjemnější (co nejdále od hlavních dopravních tepen), anebo třeba po trase co nejkratší.

Metrem to může být o poznání rychlejší a snazší. Jen je třeba se předem podívat, ve které nejbližší stanici máte výtah. Drsnější povahy to sice zvládnou s kolem i po eskalátoru, ale raději si najděte schůdnější variantu na webových stránkách: <http://www.dpp.cz/stav-bezbarierovych-zarizeni/>.

Aplikace Na kole Prahou pro iOS a pro Android

R[☺]DINNÉ VÝLETY

text: Iva Nevečeřalová

Berounská

HRAD TOČNÍK

ODJEZDY VLAKŮ > REGIONÁLNÍ VLAK PRAHA HL. N. – BEROUN: TRVÁ 37 MINUT (RYCHLÍK) NEBO 52 MINUT (NORMÁLNÍ VLAK), O VÍKENDU DOPOLEDNE JEDE CCA KAŽDÝCH 20 MINUT > ZDICE – PRAHA HL. N.: TRVÁ 49–63 MINUT, ODPOLEDNE JEDE KAŽDOU PŮLHODINU

Berounsko je kraj malebný a přívětivý. Ne náhodou se tu zalíbilo už našim dávným prapředkům (první osídlení je zde prokázáno už z doby halštatské, někdy mezi 7. a 5. stoletím před Kr.). Kraj přímo zve k tomu, aby se tu člověk zastavil, anebo ho objel na dvou kolech celý celičský. Je tu všechno – řeka, lesy, kopce, přírodní i kulturní památky. Naše první poberounská trasa vede krásnou krajinou Křivoklátské vrchoviny, a protože není ani rovinatá, ani úplně krátká, dáte si při ní trochu do těla.

Výlet začíná v Berouně. Při výstupu z vlakového nádraží město sice nevyhlíží nijak extra lákavě, ale jste-li tu s dětmi, můžete navštívit třeba **Medvědárium** anebo začít výlet také s medvědem, ale tekutým, v místním **pivovaru**

Medvěd stojícím hned u nádraží. S medvědem či bez, vyrazíme cyklostezkou „Po stopách českých králů“ z nádraží doleva přes kruhový objezd po příjemné asfaltové cestě podél řeky až do Králova Dvora, kde lze navštívit pěkný stejnojmenný zá-

mek. Hned za vlakovým nádražím tu opustíme cyklostezku českých králů a pokračujeme vpravo po zelené turistické značce. Z ní po několika desítkách metrů odbočíme vlevo (podél velkého sportovního areálu) k přírodní památce **Zahoranský stratotyp** – nevelkému pahorku porostlému borovicemi, který je významným nalezištěm trilobitů a ostnokožců! Z něj pak po pěkné cyklotrase podél vesniček Počaply, Trubín, po hlavní, ale ne příliš frekventované silnici ke vsi a stejnojmenné vyhlídce Svatá. K vyhlídce, jak už to bývá, je potřeba zdolat pár výškových metrů. Ale není to žádný Mount Everest a kolo můžete nechat u altánu vedle obecního úřadu hned pod skálou.

Opět v sedle pak po pravé straně cesty nepřehlédněte zvláštní architektonický počín – něco mezi velkým bílým staročeským stavením a švýcarským horským zámčkem. Je to **vila**, kterou si nechal postavit **Josef Scheiner** (někdejší starosta a sjednotitel České obce sokolské, spolupracovník v protirakouském odboji, vrchní velitel branných sil v Národním výboru československém, v letech 1918–1919 generální inspektor československé armády a jeden ze zakladatelů Československého ústavu zahraničního). Po malém historickém exkurzu pokračujeme silnicí až k rozcestí „Král“ u bývalé myslivny, kde je třeba neminout levosměrnou odbočku ze silnice

HRAD ŽEBRÁK

na nenápadnou cestičku, po které vede cyklotrasa číslo 0052. Teď několik krásných kilometrů jen a jen zeleným tichem lesa. Doleva přes pole Jestráb, po cyklostezce 0055 dál lesem přes naučnou stezku „Údolím ticha“ (tu pouze na moment překřížíte) do Březové, a pak už jen kousek z kopečka podél Stroupínského potoka a po pravé straně máte jeden z hlavních cílů dnešního výletu, zříceninu hradu **Žebrák**.

Základní vstupné na oba hrady stojí 110 korun a určitě se vyplatí. Žízeň po zdolání dvou hradních kopců lze uhasit v příjemné hospůdce v podhradí U rytířů. Zajímají-li vás hvězdy, můžete sjet dolů do vesnice Žebrák a navštívit místní hvězdárnu. Jinak se opět napojíme na cyklotrasu Po stopách českých králů, po které vede příjemná zvlněná silnička poli a lesy kolem vesnice Hředle až do Zdic. Pokud už jste v tuto chvíli se silami v koncích, můžete zamířit prostě nejkratší cestou k vlakovému nádraží. Jestli vám ale ještě trochu energie zbývá, vyplatí se projet alespoň část naučné stezky v místním **lesoparku s hradištěm Knihov**.

V blízkosti nádraží jsou hned dvě muzea: **Army muzeum**, představující vojenskou historii 20. století se zaměřením na druhou světovou válku a na vojenskou techniku a **Výtopna – muzeum železniční a silniční techniky** vybudované v bývalém depu Českých drah.

Hrad Žebrák byl založen v 2. polovině 13. století Oldřichem Zajícem z Valdeka a pojmenován podle úzkého skalního žebra, na němž se tyčil. Stál na důležité obchodní stezce z Prahy do Bavorska, takže zde určitě nešlo o žádné „žebřáky“, kteří ho postavili. Rozšíření se dočkal ve 14. století, coby hrad českých králů – Karla IV. a Václava IV. V roce 1395 zasáhl Žebrák požár. Byl sice opraven, ale i tak nechal král Václav IV. založit nový hrad na zdejší kopci – hrad Točnick. V 15. století byl Žebrák dokonce obléhán husity, ale neúspěšně. Koncem onoho století byla provedena další oprava, ovšem už v polovině 16. století se o něm píše jako o pustém hradu. Další jeho rekonstrukce proběhla v 80. letech 20. století především proto, aby se zachránila hlavní kruhová věž. Na tu se dnes dá vystoupat po dřevěném schodišti, a seshora je nádherný výhled do okolí a na sousední hrad Točnick.

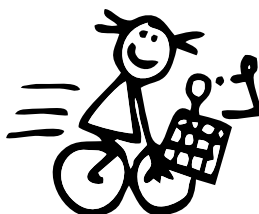
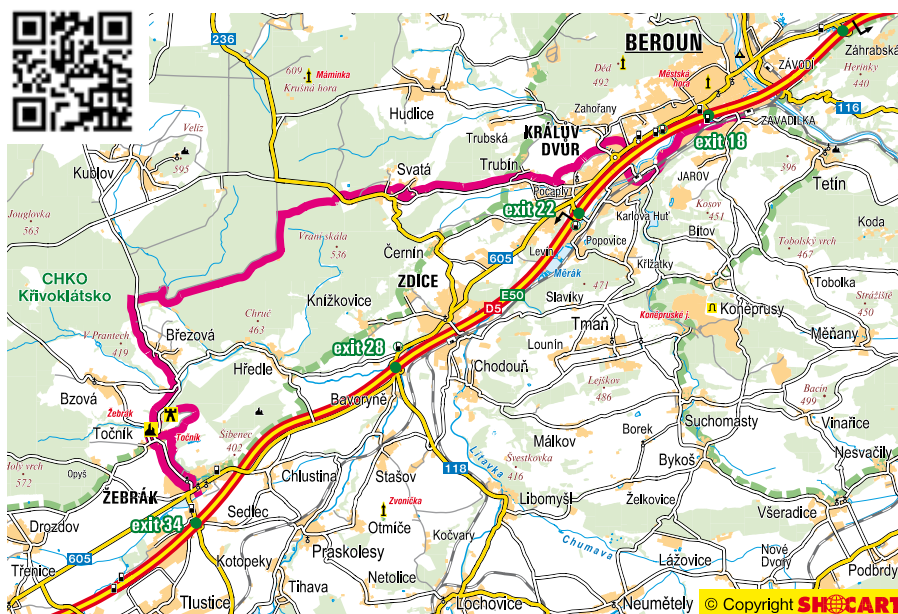
Právě na vrchu, kde byl postaven **Točnick**, bylo prokázáno osídlení minimálně z doby halštatské, t.j. doby mezi 7. a 5. stoletím před Kr., kdy se ve střední Evropě začali objevovat Kelty. Jméno Točnick dostal hrad podle kopce, jen 100 metrů nad Žebrákem, na němž byl postaven. A tento kopec je tak pojmenovaný proto, že se pod ním stáčí Stroupínský potok, jenž ho a spolu s ním i Zámecký vrch obtéká hned ze tří stran. Hrad byl tak vybudovaný v letech 1398–1401. Král se sem uchýlval ze dvou důvodů. Jednak tu měl příležitost k lovu a pak tudy vedla i obchodní norimberská stezka spojující Prahu s Bavorskem. Po smrti krále Václava IV. připadl hrad jeho bratrovi králi Zikmundovi. Proto se také husitské vojsko rozhodlo, že jak Točnick, tak i Žebrák bude v roce 1525 obléhat. Ale po třech dnech odešlo směrem k Plzni. Z královských majitelů zmiňme ještě Jiřího z Poděbrad,

Vladislava Jagellonského a rod Lobkoviců (v 2. polovině 16. století). Ladislav Lobkovic se však zapletl do protihabsburského povstání, a tak propadl hrad opět koruně. Jenomže císař Rudolf II. hrad už neužíval, a tak byl neobydlený. Během třicetileté války se pak stal úkrytem místních lidí, byl poničen a později zpustl.

Podle pověsti stával na tomto kopci knížecí hrad Kniehov, odkud zbrojnoši střežili obchodní cestu údolím Litavky. Pravdivost legendy potvrdil letecký archeologický průzkum, který na plochách hřbetu Kniehova odhalil

pravidelný půdorys valů a existenci nevelkého slovanského hradiště z 10. století. To pravděpodobně navazovalo na ještě starší osídlení z pozdní doby halštatské. Na západním úpatí Kniehova, v dnešní ulici Našich mučedníků, stávaly od 17. století vápenné pece, kde zdičtí vápeníci pálili kvalitní vápno. Odtud jej koňskými povozy rozváželi po Čechách, ale i do Německa. Zánik vápenických živností ve Zdicích i v okolí způsobila tovární výroba založená v Berouně, které nemohli soukromí podnikatelé cenově konkurovat.

Karlštejnská

Náročnost | vyšší

32
km

42
km

do Srbska do Berouna

ODJEZDY VLAKŮ > PRAHA HL. N. – KARLŠTEJN: TRVÁ 40 MINUT, JEDE KAŽDOU PŮLHODINU > SRBSKO – PRAHA HL. N.: TRVÁ 47 MINUT, JEDE KAŽDOU PŮLHODINU > BEROUN – PRAHA HL. N.: TRVÁ 37 MINUT (RYCHLÍK) ANEBY 52 MINUT, JEDE KAŽDÝCH 20 MINUT

Mohla by se také jmenovat „Poberounská 2“, protože je to další z našich tras v okolí Berounky. Kraj je to natolik krásný a bohatý na přírodní i kulturní památky, že jsme tudy jednoduše nemohli nenavrhnout ještě alespoň jednu trasu. Karlštejn, Amerika, Svatý Jan pod Skalou, Tetín. Pro většinu Čechů nebo minimálně Středočechů notoricky známé cíle těch nejpěknějších rodinných výletů s božskými výhledy do Českého krasu. Na kole jste je ale objet možná ještě nezkoušeli. Tak pojďme na to.

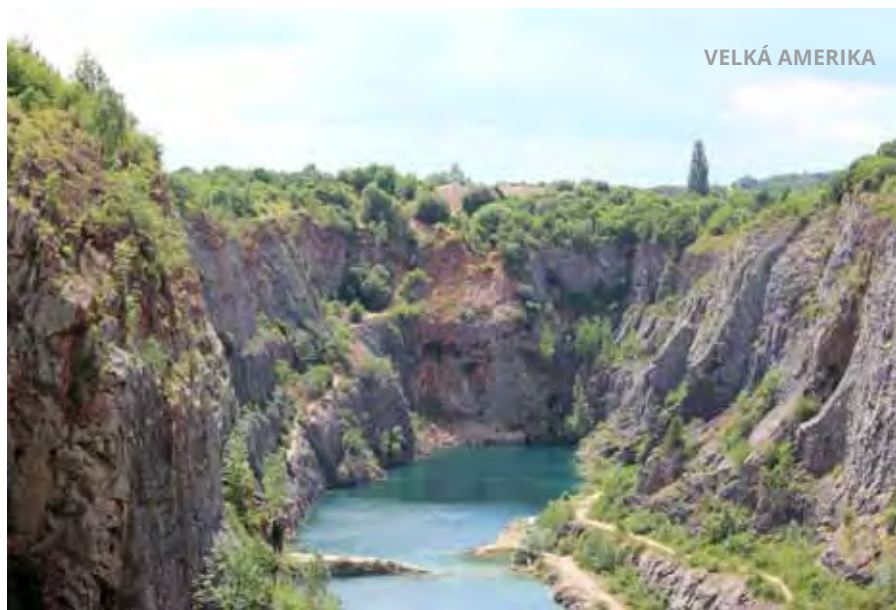
Vlak nás přiveze do zastávky Karlštejn, kterou nemůžeme minout, protože ten pohádkový hrad se nad kopci tyčí vpravdě nepřehlédnutelně. Vydáme se přes řeku jeho směrem a hned po pár me-

trech za mostem vpravo si může vojenství milovné osazenstvo výpravy prohlédnout zrekonstruovaný bunkr vzor 37 včetně dobové výstroje a výzbroje (v mapě uveden jako „Muzeum lehkého opevnění“). Cestou

k hradu je možné navštívit hned další tři muzea: **Muzeum hodin** s více než tisícem exponátů z celého světa, **Muzeum betlémů** a **Muzeum voskových figurín**. A v neposlední řadě stojí za prohlídku samozřejmě samotný **hrad Karlštejn**, vybudovaný v polovině 14. století Karlem IV. coby monumentální královská klenotnice a místo, kde budou v bezpečí uloženy sbírky svatých relikvií a říšských korunovačních klenotů. Po nabažení se historií sjedeme od hradu zpět dolů k rozcestí u **sochy svatého Šebestiána** pocházející z dílny Matyáše Bernarda Brauna z roku 1714. Odtud vyrazíme po cyklotrase 0013 silničkou vzhůru až k rozcestí u „**Dubu sedmi bratří**“ (někde uváděn také jako „Dub u dvou bratří“), jehož stáří se odhaduje na 350 let. Podle pověsti se pod tímto stromem dělilo o lup sedm bratří loupežníků. Z rozcestí pokračujeme doprava po silnici mírným stoupáním přes Mořinu, kde

u kostela svatého Stanislava zabočíme doleva a stále stoupáme, až do... Ameriky! Je to sice jen Amerika česká, ale možná o to krásnější. A jsou hned dvě; nejdřív jedna Velká a přes Mexiko a Kanadu se dostanete až do Malé Ameriky. Pokud jste z toho nevšedního zeměpisu trochu zmatení, tak vězte, že **Velká Amerika** je vápencový lom, též nazývaný jako český Grand Canyon, dlouhý 800 metrů, široký 200 metrů a hluboký 100 metrů, na jehož dně se nachází dvě propojená jezírka s průzračně čistou vodou. **Mexiko** je o něco menší lom, též nazývaný „Trestanec“, neboť zde v letech 1949–1953 pracovalo v nelidských podmínkách přes 2 000 vězňů komunistického režimu. Na jeho okraji byl v roce 2001 vystavěn **Památník politickým vězňům**, na který se po pádu komunismu složili sami někdejší vězňové. Ještě menší **lom Kanada** slouží dnes jako odkladiště pro areál výroby sta-

vebních hmot. A konečně za Kana-
dou, dál po žluté turistické značce,
leží lom **Malá Amerika**. Stejně jako
Velká Amerika má zatopené dno a se
sousedními lomy je propojen laby-
rinty štol.

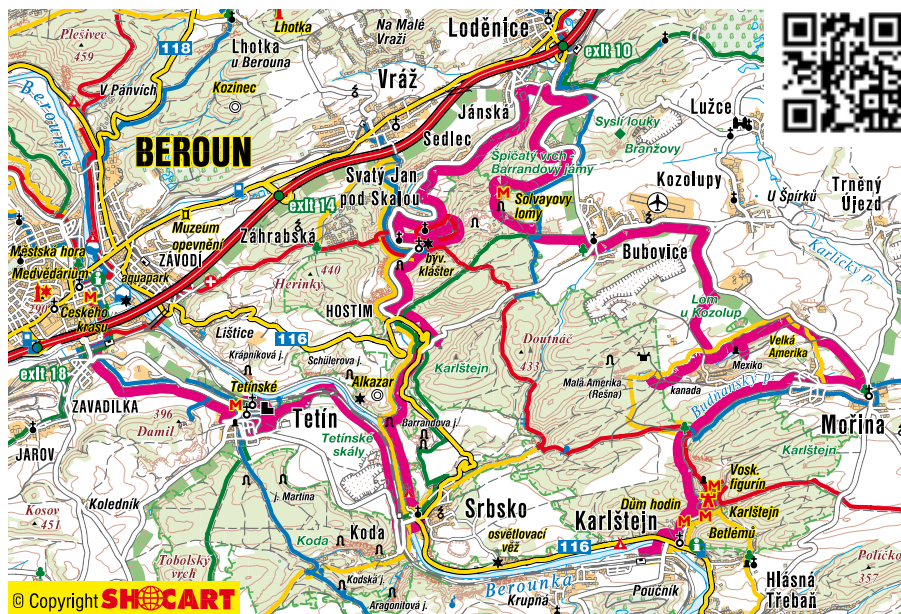
Od Malé Ameriky se vrátíme zpět
po žluté značce až k silnici. Poté po-
kračujeme vzhůru, zabočíme dopra-
va a u další křižovatky jsme konečně
na chvíli na vrcholu. Ale ne na dlou-
ho, jak už to bývá. Po chvíli sjezdu
opět stoupáme na kopeček k **letišti
Bubovice**. Poté sjezd ke stejnojmenné
vesnici s kapličkou a zříceninou
Kaple sv. Vojtěcha. U kapličky vpravo
a hned zase vlevo silničkou přes
pole a podél lesa, kde kousek před
křižovatkou „Opatův kříž“ zabočíme
vpravo. Pak u rozcestí se studán-
kou a pramenem U lomu odbočí-
me vlevo lesní pěšinou směrem
k **Hornickému skanzenu Solvayo-**

vy lomy. Hornický skanzen v pro-
storách někdejšího lomu Paraple
nabízí zajímavou expozici o historii
těžby a dopravy vápence v Českém
krasu. Návštěvníci se svezou mimo
jiné důlním vláčkem. Ze skanzenu
se vrátíme lesíkem zpět na modrou
turistickou značku, přes Špičatý vrch,
odkud sjedeme prudkým sjezdem
po silnici až do vesnice Jánská.
Z Jánské po silnici Sedlecká jedeme
přes Sedlec (překvapivě) do **Svatého
Jana pod Skalou**. Vesnici dominuje
klášter Benediktinů, před nímž se
nachází **jeskyně s pramenem sv. Iva-
na**. Již v 11. století zde údajně stávala
Kaple sv. Jana Křtitele, v roce 1310
zde vzniklo probošpství a v 16. století
opatství. Tehdy se Svatý Jan stal vy-
hledávaným poutním místem. Poutě
přerušil až nástup komunistického
režimu. Někde dole u kláštera do-
poručujeme nechat kola a v každém
případě vystoupat přes **kapli Pový-
šení sv. Kříže** až na **vyhlídkové mís-
to u Svatojánské skalní stěny**. Je
to jedna z nejnádhernějších vyhlídek
v Českém krasu, ne-li v celých Če-
chách. Impozantní Svatojánská skal-
ní stěna sahá do výšky 210 m nad
okolní terén a je tak nejmohutnější
skálou Českého krasu.

Ze Svatého Jana se dejme po žluté
turistické trase směrem na Hostim.
Po cestě mineme Jeskyně Na Průcho-
dě, kterou užívali už lidé v neolitu.
V Hostimi na návsi je pěkná zvonička
a především je tu vyhlášená výletní
hospoda U Krobiána. V létě je v ní
příjemné posezení venku a hlavně tu

moc dobře vaří a čepují dobré pivo. Z Hostimi šlapeme po naučné stezce Karlštejn dolů lesem až k Berounce. Po pravé straně se ční vysoká horská stěna s **vyhlídkou a lomem Alcazar**. My jedeme ale opačným směrem podél řeky, po krásné silničce pod skalami posetými horolezci směrem na Srbsko. Kromě zmíněných skalních lezeckých stěn míváme také několikapatrovou **Barrandovu jeskyni**. V Srbsku se můžeme občerstvit a případně už i sednout na vlak směr domov. Pokud ale ještě síly zbývají, vyplatí se přejet přes most a pokračovat po romantické Stezce svaté Ludmily po druhém břehu řeky až do **Tetína**. Tetín patří mezi historicky vůbec nejstarší vsi v naší republice. Místo bylo údajně osídleno už v paleolitu a době hradištní (tak se nazývá období ranně středověké

na území západních Slovanů, mezi 7. a 13. stol.). Podle legendy si tu vystavěla svůj hrad jedna ze tří Krokových dcer – Teta. Věnovala se prý pohanským kultům a promlouvala s duchy. Určitě stojí za to vystoupat ke **zřícenině hradu Tetín** (zbytkům středověkého kamenného hradu ze 13. stol.), odkud je nádherný **výhled do údolí Berounky** a na okolní skály. Další krásné **vyhlídky** jsou pak **u kostela sv. Jana Nepomuckého** ze 14. stol. Jen je třeba si odmyslet pohled na rušnou dálnici vlevo. Z Tetína po Stezce sv. Ludmily je to poté už jenom něco přes dva kilometry po příjemné silničce mezi poli do cílové stanice **Beroun**. U nádraží se po dnešním heroickém výkonu můžete odměnit džbánkem dobrého piva v místním **pivovaru Medvěď**. ●

Ladův kraj

Obtížnost | střední-lehká

28
km

KLOKOČNÁ

ODJEZDY VLAKŮ > PRAHA HL. N. – MIROŠOVICE: TRVÁ 42 MINUT, JEZDÍ KAŽDOU PŮLHODINU > PRAHA HL. N. – SENOHRABY: TRVÁ 44 MINUT, JEDE KAŽDOU PŮLHODINU > ŘÍČANY – PRAHA HL. N.: TRVÁ 27 MINUT, JEDE KAŽDOU PŮLHODINU

Oblast směrem jihovýchodně od Prahy není zdaleka tak známá jako Posázaví či Berounsko, ale přitom je pro rodinné cyklovýlety tento kraj dočista jako stvořený. Krajina je zvlněná tak akorát, takže to není nudná placka, ale zároveň se tu do kopců většinou nijak extrémně nenadřete. Je to kraj tradičně zemědělský, se spoustou políček a hezkých vesniček s návesními rybníky a starými kostelíky. Prostě jako z Ladových obrázků. Zároveň je to ale také kraj plný lesů, z nichž nejzajímavější část tvoří kouzelné Voděradské bučiny.

Toužíte-li za každou cenu navštívit **rodiště Josefa Lady**, vidět jeho bustu či památník v podobě kocoura Mikeše a Pašíka na velocipedu, nechte se vlakem odvézt

do Senohrab, odkud je to do Hrusic coby kamenem dohodil. Jinak je ale možné vyrazit na výlet také z **Mnichovic**. Z nádraží se dejte po žluté turistické značce s názvem „**Krásné**

vyhlídky". Sjedete z prudkého kopce a po levé straně po chvíli minete staročeské bílé stavení s dřevěným laťkovým plůtkem posázeným hrníčky. Je to **Zittův mlýn**,

jeden z nejstarších dochovaných roubených domů ve středočeském kraji, ve kterém se minimálně od poloviny 17. století až do roku 1942 mlelo obilí. Dál jedete nezpevněnou pěšinou chvíli lesem a potom po louce nejdřív mírným a potom dost prudkým stoupáním do vsi **Klokočná**. Na vršku před vesnicí je první „krásná vyhlídka“, na které se po namáhavém výstupu rádi zastavíte, i kdyby byla úplně průměrná. Máte-li s sebou (či ve své

hlavě) v tuto chvíli protestující dítě, které už dál do kopce nechce, utěšte ho, že tohle je opravdu jediné větší stoupání tohoto výletu. Na ná-

vsi stojí pár starých lip a v tomto kraji povinný **návesní rybník**. Pokud není velké bláto, za návsi se dejte vpravo, opět na cestu „Krásné vyhlídky“, kde se vám na vršku mezi poli otevře opravdu krásný pohled na celý širý kraj směrem až někam do Posázaví. Jinak se dá jet po silnici „**Cestou kocoura Mikeše**“, která se po čase s krásnovyhlídkovou trasou spojí a vedou společně do Struhařova. **Struhařov** má na návsi opravdu velký rybník s velkým dětským hřiš-

těm hned u břehu. Dále pokračujete po cyklostrase 0024 Krajem Josefa Lady, která za Struhařovem zajede do lesa a dalších mnoho kilometrů se z něj nevynoří. K **vrchu Kobyla** nejdřív po lesní pěšině a poté po lesní silnici, chvíli mírné stoupání a pak pořádný sešup krásnými **Voděradskými bučinami** až ke křižovatce s **pamětním kamenem a studánkou Václava Eliáše Lenharta**, autora první česky psané lesnické publikace.

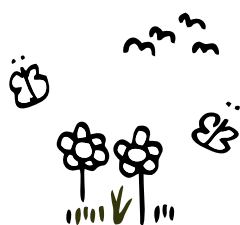
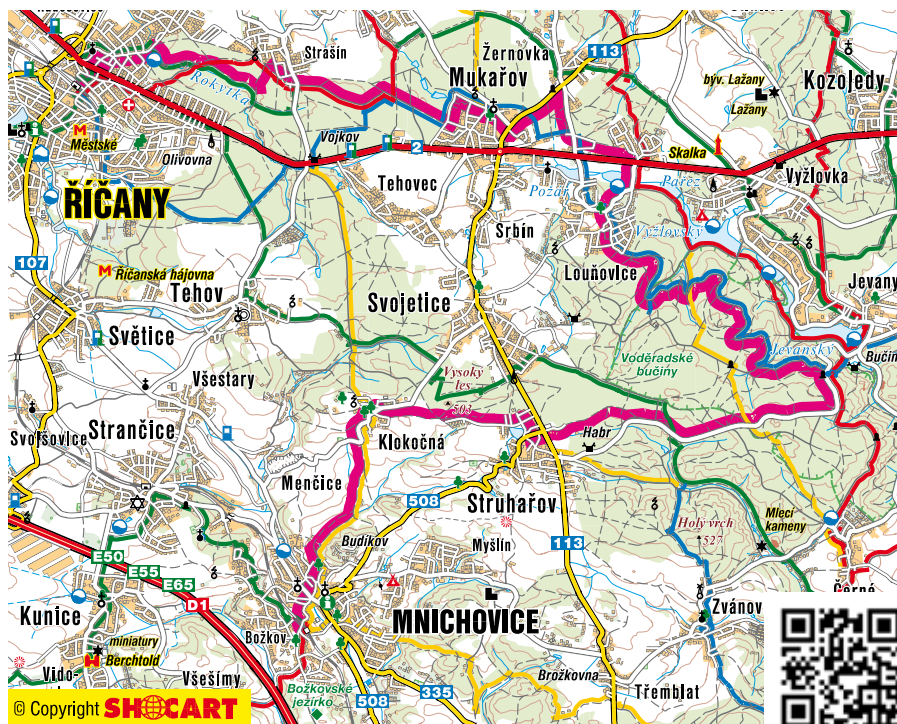
Pokud je horko a chcete se osvěžit koupelí, pokračujte od Lenhartova pomníku po silnici dolů k **Jevanskému rybníku** a pak po červené turi-

stické značce kolem dalších rybníků. Chcete-li si spíše užít bučiny a klid, zabočte doleva po modré turistické značce. Kousek před Louňovicemi se tu nachází **zbytky bývalého lomu Kaménka s kovárnou**. V reálu ovšem oko neznalého na vyznačeném místě neuvidí víc než pár větších kamenů mezi listím. V **Louňovicích** na návsi je **kamenický skanzen** sestávající z informační tabule o historii kamenictví v kraji a několika kamenných artefaktů poskládaných do jakési kruhové kamenické zenové zahrádky. Po Louňovicích na počest místních kameníků a kamenického řemesla ční ještě několik velkých ka-

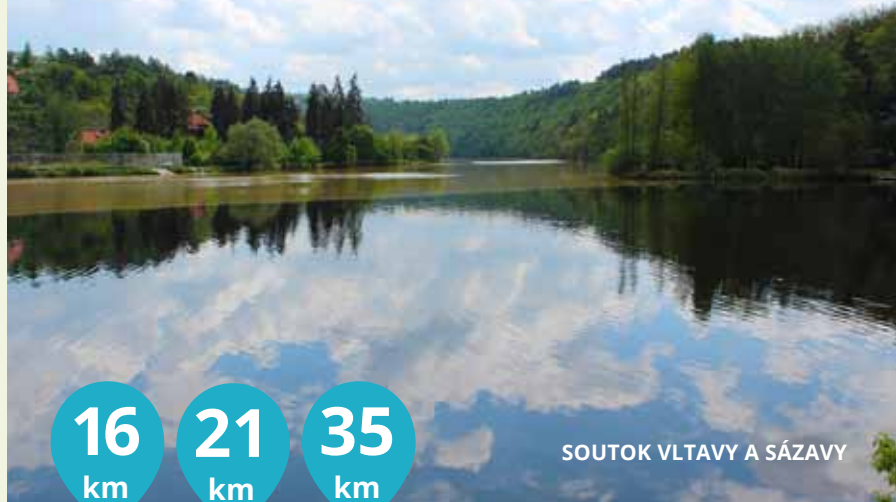
menných artefaktů Z Louňovic pak po cyklotrase 0022 kolem rybníku do **Mukařova**, opět s velkým návěsným rybníkem a výrazným žulovým **kostelem Nanebevzetí Panny Marie**. Tento pseudogotický svatostánek byl postaven v 19. století na základech za třicetileté války zničeného původního kostela ze 14. století. Modrá a později červená turistická značka nás příjemnou zalesněnou oblastí dovede až k velkému **rybníku Jureček**

s pěknou restaurací a opět možností vykoupat se. A to už jsme v **Říčanech**. Na nádraží to od Jurečka nezabere víc než 15 minut a na vlak do Prahy také nebudete čekat dlouho. Na místním nádraží ale především poznáte, že Říčany jsou město cyklistům zaslíbené. Široké příjezdové plochy pro kola vedou ke každému nástupišti, s cyklisty se tu všude počítá stejně samozřejmě jako s chodci. Kéž by to takhle vypadalo na nádražích v naší metropoli. ●

Podél dvou řek

Obtížnost | střední-lehká

16

km

Petrov – Vrané
n. Vltavou

21

km

Petrov
Zbraslav

35

km

Petrov
Podolí

SOUTOK VLTAVY A SÁZAVY

ODJEZDY VLAKŮ > PRAHA HL. N. – PETROV: TRVÁ 51 MINUT, JEZDÍ KAŽDOU HODINU
> VRANÉ N. VLTAVOU – PRAHA HL. N.: TRVÁ 34 MINUT, JEZDÍ KAŽDOU HODINU

Nevšedně krásná příroda, dechberoucí výhledy, ne nadarmo je oblast kolem soutoku Sázavy a Vltavy protkána nespočtem chatových osad. Tohle je místo, kam se lidé chtějí vracet znovu a znovu. Trasa z Petrova přes Davli do Vraného (anebo případně až do Prahy) je velmi příjemná a relativně nenáročná. Jen za blátivého počasí ji příliš nedoporučujeme, protože vede z velké části po nezpevněných turistických cestách.

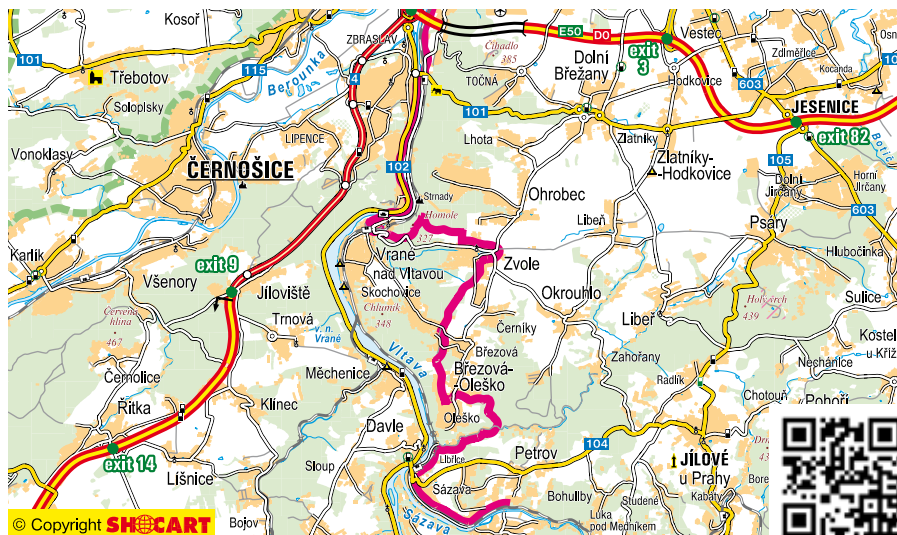
Znádraží v **Petrově** je nejprve třeba sklesat pár výškových metrů dolů směrem k mostu přes **Sázavu**. Po pravé straně u jeho začátku vede cesta podél řeky, po které lze dojet v podstatě bez přerušení až do Davle. Není to zrovna cyklistická Highway 66, velké kameny naházené mezi měkkou hlínou s člověkem trochu zamávají, ale po-

kud není vyloženě velké bahno, ustojí to celkem v pohodě i méně zdatný cyklista. Po pár stovkách metrů si po levé straně všimnete ostrovního klínu mezi soutokem Sázavy a Vltavy. Ve 13. století zde stávalo opevněné středověké městečko zásobující **Ostrovský klášter** ležící na ostrůvku hned vedle. Z **Davle** se cesta po pár desítkách metrů stáčí od řeky dopra-

va k chatové osadě Libřice. Zhruba kilometr a půl pokračuje po modré značce krásným údolíčkem kaskádovitého **Zahořanského potoka**. Na rozcestí Na Dolích je třeba neminout odbočku po žluté vlevo a z ní po několika stech metrech prudké stoupání opět doleva do vesnice **Oleško**. Tenhle kopeček není úplně zadarmo, ale žádný horší už na téhle trase nečeká. V Olešku čeká naopak několik odměn za tuhle námahu. Od dubna do podzimu je zde otevřena unikátní **Japonská zahrada** s výstavou bonsají a dalšími zajímavostmi a kousek od ní **dvě působivé vyhlídky** na hluboký kaňon řeky Vltavy a na Měchenice. Z červené turistické značky je třeba po chvíli odbočit na cyklotrasu 8226 vedoucí přes **Přírodní park Střed Čech** příjemným lesíkem až do Zvole. Ve vesnici Zvole si nelze nevšimnout velikého rybníka na návsi a impozantního **kostela Svatého Václava** z počátku 14. stol.

hned vedle. Odtud lze dojet do Vraného buď rychlejší cestou po hlavní silnici, anebo po přírodní **naučné stezce Zvolská homole**. Pokud je jen trochu pěkné počasí a máte rádi přírodu, určitě stojí za vidění druhá z variant. Na několika informačních tabulích se tu dočtete o jedinečnosti zdejších přírodních lokalit, které potěší i oko zcela přírodovědně nevzdělaného návštěvníka. A k tomu další úžasné vyhlídky. Opatrní budete při prudkém sjezdu do Vraného, zvláště v posledním úseku v serpentinách těsně nad městem. Jste-li „bajker“ srdcem i duší, můžete si ve Vraném zaskotačit v místním **bikeparku (BMX Vrané)**. V nohou v tuto chvíli nemáte ještě ani dvacítku kilometrů, takže pokud se vám ještě nechce sedat na vlak, lze pohodlně pokračovat po velkorysé cyklostezce **podél Vltavy** nějakých 5 kilometrů do **Zbraslavi**, anebo necelých 15 kilometrů až do Podolí a dál do centra. ●

Polabská

32
km

ZÁMEK LYSÁ N. LABEM

ODJEZDY VLAKŮ > PRAHA, MASARYKOVO N. – LYSÁ N. LABEM: TRVÁ 38 MIN, JEDE KAŽDOU PŮLHODINU > MILOVICE – PRAHA, MASARYKOVO N.: TRVÁ 44 MIN, JEDE KAŽDOU HODINU (VŽDY V X: 47)

Polabí je pro cyklisty známá a vyhledávaná oblast ze dvou důvodů: Je to rovina a jsou tu známé pohodlné polabské cyklostezky. Protože jsou ale známé snad až příliš a popsané v mnoha jiných publikacích, vybrali jsme pro vás trochu méně známou trasu, která ovšem skýtá dost zajímavostí a ani o to Labe samozřejmě nepřijdete. Trasu příliš nedoporučujeme jedině za mokrého počasí, neboť vede z velké části po nezpevněných cestách, které by vás plné bláta mohly dost potrápit.

Vyrazíme z nádraží v **Lysé nad Labem**. Za vidění tu stojí hlavně zámek s rozlehlou zámeckou zahradou, nebo spíše lesoparkem. Klidně se ale městu můžeme úplně vyhnout a vydat se na cestu přímo z nádraží, na opačnou stranu

kolejí, než je nádražní budova a centrum města. Hned vedle kolejí se napojíme na cyklotrasu směr **Litolský most**. Po dvou kilometrech silničkami skrz ves Litol jsme u řeky. Vedle mostu na pravé straně se nachází jakési říční lázničky s venkovním po-

sezením, stánkem a dokonce převlékárnou. Za nimi vede pěšina podél řeky, po zhruba kilometru odbočující vpravo do polí. Na obzoru před námi se teď krásně tyčí dominanty Lysé: zámek s lesoparkem a kostel Narození sv. Jana Křtitele. Po chvíli zahýbá pěšina mezi poli doleva, kudy vede zhruba další dva kilometry do vsi **Byšičky**.

Na tomto místě je doložené osídlení již z pravěku – Kelty a Germány. Původní ves zaniklou během 15. stol. nechal nově vystavět hrabě František Antonín Špork v roce 1717. Výjimečná je tím, že domy v jejím centru na malé návsi, jsou postaveny do kruhu, údajně podle pravzoru původních slovanských osad. Uprostřed návsi stojí pseudogotická kaple

sv. Václava obklopena čtyřmi památnými lipami. Za Byšičkami na levé straně cesty míváme vodní hladinu.

To není podivně stojaté Labe, ale **Byšická tůň**; mrtvé říční rameno, které vzniklo v místě dřívějšího toku řeky Labe. Dnes patří do skupiny tzv. Hrbáčkových tůní na území **přírodní rezervace Káraný**.

Právě zdejší podzemní vody se staly od počátku 20. století prvním kvalitním zdrojem pitné vody pro celou Prahu. Kousek za tůň zatačí cesta vlevo k Labi, podél něž pak pokračuje něco přes kilometr do Čelákovic.

V Čelákovcích se můžete zastavit na oběd (například v restauraci U Bohusavů na náměstí vaří docela

LABE (ČELÁKOVICE)

KAPLE SV. VÁCLAVA

obstojně), anebo pokračovat v naší trase, což znamená, že od řeky uhněte u moderní cyklolávky (nikoli u prvního mostu) vpravo. Po cyklo-trase 0041 vjedeme po chvíli do příjemného borového lesa, na jehož okraji nás po pár stech metrech překvapí nádherné sousoší s kaplí, které bychom čekali spíše v některém z nejslavnějších barokních kostelů než právě tady uprostřed „ničeho“. Právě zde nechal ovšem koncem 17. stol. hrabě Špork postavit poustevnu a tzv. zázračnou zahradu s čtrnácti plastikami, fontánkou a větrným mlýnem, jehož byla **Kaple svatého Václava** součástí. Poustevna byla umístěna na okraji jeho panství a tvořila tak

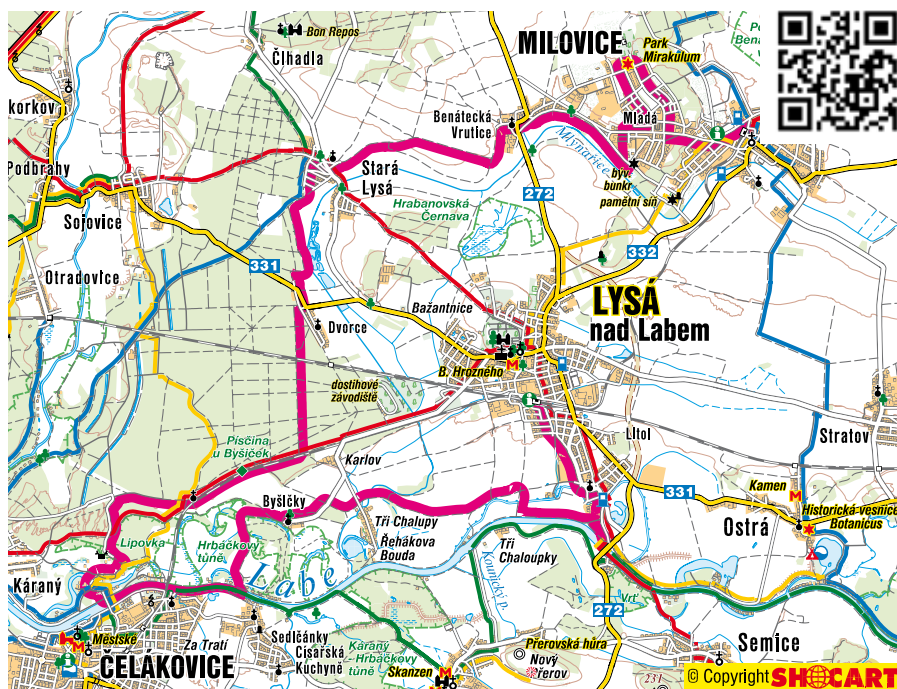
vstup směrem od Prahy. Současná podoba, kdy kapli doplňuje **dvojice soch andělů-světloňošů** Žalostné a Radostné smrti, vznikla až po zrušení poustevny ve 30. letech 18. stol. Ostatní sochy z poustevny stojí nyní na ohradní zdi Kostela svatého Jana

Křtitele v Lysé. Rozloučíme se s kamennými anděly a pokračujeme dál po písčité pěšině podél vzrostlých borovic, kde z ničeho nic máte pocit jako někde na riviéře. Jsme u přírodní památky **Píščina u Byšiček** s chráněnými kontinentálními dunami, paličkovcem a psinečkem

(to jsou druhy trav, nikoli zvířátka). Na prvním rozcestí odbočíme vlevo po naučné stezce Údolím Labe, stále

dál lesem a podél lesa až do Alžbětína. V tuto chvíli máte dvě možnosti. Pokud ještě není úplně večer a máte s sebou děti, jedte přes pole a Benáteckou Vrutici do Milovic. Tam je jednak **pastevní rezervace divokých koní a praturů** a hlavně **zábavní park Mirákulum** s opravdu promyšlenými atrakcemi všeho druhu (vod-

ní hrátky, labyrinty, visuté dřevěné prolézačky, obří trampolíny, poznávací stezky atd.). Jen varujeme, že odtud dítě neodtáhnete dřív než za další tři až pět hodin. Anebo, pokud už na žádné hrátky nemáte pomyšlení, jedte z Alžbětína přes Starou Lysou kratší a hezčí cestou na vlak do Lysé nad Labem. Ádié Polabí!

Posázavská

26
km

Davle
– Týnec

42
km

Davle
– Čerčany

POHLED NA ZBOŘENÝ KOSTELEČ

ODJEZDY VLAKŮ > PRAHA HL. N. – DAVLE: TRVÁ 44 MIN, JEDE KAŽDOU HODINU (VŽDY V X:55)

**Posázaví je krásný kraj plný větších a menších kopečků, hou-
pajících se v krajině jako vlny kolem kaňonu řeky Sázavy. Při
zdolávání některých z těch kopců se trochu zapotíte, ale o to
víc si pak vychutnáte nádherné výhledy do kraje.**

Naše trasa začíná v Davli. U železniční zastávky se napojíme na silnici Jílovská a hned na začátku si vyšlápeme pěkný kopeček s nejvyšším vrcholem Chlomek (129 m převýšení). Při tom funění vám budiž útěchou, že se blížíme k nefalšovanému **geometrickému středu Čech**, který leží jen kousek od obce Petrov. Dále přes vesničku Bohuliby už je to jen kousíček do **Jílového u Prahy**, kdysi královského zlatohorního města. Za zlato z místních

dolů nechal kdysi Karel IV. postavit část Karolina a v dobách své největší slávy zde pobýval známý alchymista Rudolfa II. Edward Kelley. Více o historii města, těžbě zlata, ale také třeba o historii trampingu se můžete dozvědět v místním **regionálním muzeu** (kousek pod náměstím). Vyhládlý žaludek doporučujeme potěšit v některé z místních restaurací, protože další možnost nebude dříve než za dvě hodiny. Z jílovského náměstí jedeme po silnici Čs. armády,

ze které pár desítek metrů za benzínovou pumpou uhýbá úzká prudká polní cesta směrem dolů k lesu Drnka. Jakmile přejedeme potůček, dáme se doprava lesní cestou lemovanou chatami, která nás dovede až do vsi Borek. Za viaduktem zabočíme kolmo doleva do kopečka k rybníku, u kterého můžeme navštívit **štolu Halíře** (otevřena denně kromě pondělí mezi 9. a 16. hodinou). Prohlídka s odborným výkladem zabere zhruba 40 minut. Rybník objedeme z druhé strany, skrz zemědělskou usedlost u staré hájovny v Turyňi, a stále dál po silničce lesem až k „**obětním kamenům**“, které zde prý kdysi vztyčili staří Keltové anebo někdo ještě před nimi. Nejhorší stoupání už máme v tuto chvíli za sebou a můžeme se těšit na příjemnou, víceméně vrstevnicovou cestu lesem. Nevynecháme pěkný výhled do kraje na **Panské skále v přírodní rezerva-**

vaci Grybla a pak už sjíždíme Starou pražskou cestou dolů z kopce přes Dolní Požáry a Holý Vrch až do **Týnce nad Sázavou**. V Týnci stojí za vidění **románská rotunda a gotická věž s kaplí** – pozůstatky jednoho z mála gotických hradů v Čechách. Je tu i vlakové nádraží, takže je možné tady svůj výlet ukončit. Cesta vlakem odtud trvá ovšem o půl hodiny déle než z Čerčan a spoje odtud nejezdí tak často.

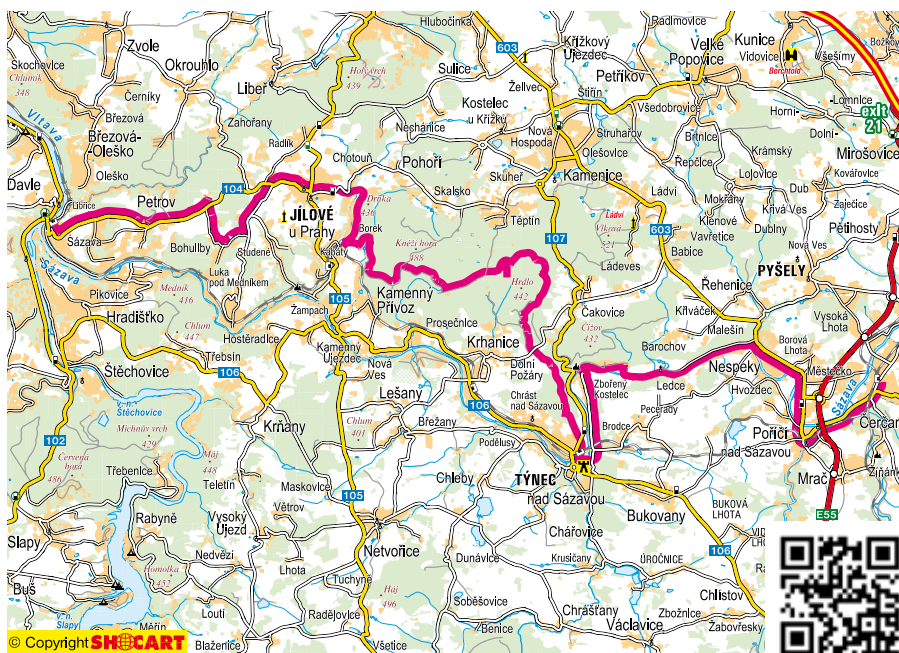
Delší varianta (do Čerčan) pokračuje v Týnci hned za mostem po luxusní cyklostezce podél řeky. Ta ovšem po několika stech metrech končí a napojí se na lokální silničku vedoucí až do **Zbořeného Kostelce**. Ve Zbořeném Kostelci přejedeme most a můžeme si vyběhnout na zříceninu stejnojmenného hradu tyčícího se nad námi. Zase pár stovek metrů parádní cyklostezky podél řeky

a pak po úzkých polních cestičkách do vesničky Ledce. Poznáte ji podle majestátního kostela **sv. Bartoloměje** z poloviny 13. století. Tuhle malou vísku je dobré neminout ještě z jednoho důvodu. Hned za kostelem, na louce po pravé straně stojí totiž nenápadná dřevěná stodola, v níž se od dubna do října nachází vyhlášené **Bistro Ledce** s výbornou kuchyní, za kterou by se nemusel stydět ani ten nejstylovější podnik na pražské Letné. Z Ledců vede příjemná zpevněná cesta podél Sázavy až do Nespek, kde se můžete rozhodnout, zda pojedete po hlavní silnici směr Čerčany, anebo po modré

značce na Pyšely. Jste-li už unavení, zvolte první rychlejší variantu z Nespek přes Městečko a Poříčí nad Sázavou za **mostem císaře Františka Josefa** až do **Čerčan**. Pokud máte ještě trochu sil a není-li bahno nebo náledí, vydejte se z Nespek raději přes Pyšely a tady od rybníku Sádka po modré značce lesní cestou přes Vysokou Lhotu do Čerčan. Vyhnete se tak nepříjemné jízdě podél relativně frekventované hlavní silnice. Čerčanským nádražím projíždí poměrně velké množství vlaků z mnoha nástupišť, tak se nezapomeňte podívat, ze kterého nástupiště váš vlak odjíždí, abyste k němu stačili včas dorazit. ●

VE SPOLUPRÁCI
S ČASOPISEM VELO

VLAKEM ZA TRAILEM

text a foto: Rob Trnka

Projížďka branou Čech

INFOBOX

celkový čas výletu

3.11:25 hod.

čas jízdy **2.02:24 hod.**

vzdálenost **25,56 km**

průměrná rychlost

12,53 km/h

maximální rychlost

46,48 km/h

převýšení **1049 metrů**

spálené kalorie **1162**

Pátý okruh naší série putování vlakem za traily vás provede po levém i pravém břehu Labe. Po pěšinkách v zasetí bukových lesů i pískovcových věží. Ucítíte historii vzdálenou i blízko. Vezměte si flašku nebo nalijte vodu do batohu, do kapsy přihodte pár drobáků na jízdenku a dlabanec a projedeme branou Čech čistě podle pravidel tohoto seriálu. Tedy nikoliv jako výprava dobrodruhů v komplikovaném terénu, ale zábavná projížďka krásnou krajinou kolem nás.

JELI JSME
ALE I STARODÁVNÝMI
STEŽKAMI, VČETNĚ
STEJNĚ STARODÁVNÝCH
MOSTÍČKŮ.

STOUPÁNÍ Z NÁ-
DRAŽÍ PO LEVÉM BŘEHU
LABE VEDLE ZČÁSTI ZPU-
TOŠENÝMI MÍSTY PO ZDEJ-
ŠÍCH TĚŽARÍCH.

HLAVNĚ
POZOR, ABYCHOM
NEPŘEJELI NĚJAKÉ
NEBOHÉ
KLÍŠTÁTKO.

POZŮSTATKY
DÁVNÝCH CEST JSOU
Z TĚCHTO STEZEK
ZŘETELNÉ.

NEZAPOMÍNEJTE
NA ZÁBAVU. JEZDIT Z KOPCE
SE ZATNUTÝMI ZUBY, KOLENY
U RÁMU A LOKTY OPŘENÝMI O KYČLE
JE K NIČEMU. TO JE LEPŠÍ KOUKAT DOMA
NA FOTBAL. TAKŽE SE TO NEPŘESTÁ-
VEJTE UČIT, AŽ Z KOLA VYMAČKÁTE
VÍC NEŽ JEN WATTY.
BAVTE SE!

CO
V PRŮBĚHU BLBNUTÍ
NAKLESÁTE, TO POTOM
TAKÉ NASTOUPÁTE
ZPĚT. TAK UŽ TO
CHODÍ.

ŽE ZDEJŠÍ ŠUTRY
MÁ NA SVĚDOMÍ
SOPEČNÁ ČINNOST, NE-
POCHYBUJI ANI JÁ, ANI
WIKIPEDIA.

PĚŠINKY
VÁS TAK
PROVEDOU KULISAMI
Z DÁVNŮVĚKŮ.

CO BY
TO BYLO ZA PŘÍBĚH
BEZ RÁDOBY EPICKÉHO BLAFU.
TŘEBA TAKOVÉHOTO. PŘESTO
RADŠÍ SLEDUJTE CESTU, AŽ NEVY-
RYJETE BRADIČKOU BRÁZDIČKU
DO BORŮVČÍ KVŮLI POŠILHÁ-
VÁNÍ NA LABE
V ÚDOLÍ.

MOMENTÁLNĚ SE
NACHÁZÍME NA NEJNIŽŠÍM
BODĚ DNEŠNÍHO OKRUHU. PŘES-
NĚJI NA HLADINĚ LABE. MŮJ NÁPAD
JAKOŽTO PŘESPOLNÍHO - PŘEBRODIT
- BYL S POBAVENÝMI POHLEDY ZA-
MÍTNUT. VYUŽILI JSME PŘISTA-
VENÉHO PŘÍVOZU.

DRUHÝ BŘEH NÁM
SICE DAL NA VÝBĚR, ALE MY
PŘESTO ZVOLILI KRÁTKOU, ZATO
STRMOU VARIANTU. STAROBYLÝ
CHODNÍČEK VEDOUcí MEZI SKÁLY SE
DOLE DAL S URČITÝM VYPĚTÍM
JET, ALE S PŘIBÝVAJÍCÍ VÝŠ-
KOU SPÍŠ NĚST.

A JSME
NA DRUHÉ STRANĚ
ŘEKY. VYHLÍDKA, Z NÍŽ
TĚŽKO ODRHÁVÁTE OČI.
ŘÍKÁ SE, ŽE O PÁR ZATÁČEK
LABE VÝŠ SE LIDÉ CHODILI
DÍVAT NA HOŘÍCÍ
DRAŽBANY.

OBĚDA ČAS,
PALAČINKY DO NÁS. DOKONCE
JSEM TU HOSTINU I VYFOTOGRAFOVAL,
ALE KATALOG NENÍ NAUKOVACÍ A SNÍMEK
JAKO MNOHO DALŠÍCH NEPROŠEL MOU VLASTNÍ
SELEKCI. POZNÁMKA K OBĚDU VE ZDEJŠÍ RE-
STAVURACI: NEMLUVÍTE-LI NĚMECKY, NEPOČÍTEJTE
S OSLNIVÝMI ÚSMĚVY PERSONÁLU A OBRŇTE SE
TRPĚLIVOSTÍ PŘI ČEKÁNÍ NA OBJEDNANÉ JÍDLO.
A MÁVAJÍCÍ ZUZKA NA SNÍMKU? NO PŘECE
OD STOLU JAKO VŽDY BEZE STRESU
A NERVŮ. JEN TAK SI PŘEŠLAPO-
VAT A TRÁVIT.

DALŠÍ KÝČOVITÁ
VYHLÍDKA. TO JE, CO! PO-
PRAVDĚ, MOJE SILÁCKÝ ŘEČI NEPŘE-
KRYJÍ FAKT, ŽE TO JE HEZKÝ, JAKOŽE
FAKT. ÚDOLÍ, KTERÉ MIMOCHODEM VIDÍTE
I NA ÚVODNÍM SNÍMKU SERIÁLU, VYMODE-
LOVALO LABE A MYSLÍM, ŽE SE MU TO
CELKEM PAVEDLO. VYPADÁ HEZKY
I V UŠMUDLANÝM ODPOLEDNÍM
SVĚTLE.

NÁSLEDNÉ CIK-
-CAK SJEZDY, VÝJEZDY,
HOPINY, DUPINY, PĚŠINY, KOŘENY
NEBO TAK NĚCO. ALE POPRAVDĚ -
ZAČÍNÁME PONĚKUD SPĚCHAT. TAKŽE
S BLÍŽÍCÍM SE KONCEM OKRUHU FOTÍME
MÉNĚ A ŠLAPEME VÍCE, BYLO BY
VHODNĚ PODOTKNOUT, ŽE OBČAS
TAKŘÍKAJÍC NA KREV.
A PROČ?

PROTOŽE NÁM
ZA PŮL HODINY
JEDE VLAK!

GPS PRO NÁSLEDVNÍKY

Chcete-li nás následovat, klikněte na www.iVelo.cz,
do vyhledávače zadejte **WEB KÓD 12985**
a najdete vše potřebné. A možná ještě víc!

NA ZAHŘÁTÍ
A TĚSNĚ PŘEDTÍM, NEŽ
VJEDEME DO SPLETI PĚŠINEK,
CEST A SILNIČEK, PROJÍŽDÍ-
ME PODÉL TOHOTO PLÁCKU
PRO HRANÍ SI NA
KOLE.

Pěšinkami kolem hanácké metropole

INFOBOX

celkový čas výletu

1.49:21 hod.

čas jízdy **1.24:23 hod.**

vzdálenost **21,58 km**

průměrná rychlost

11,84 km/h

maximální rychlost

38,40 km/h

převýšení **691 m**

spálené kalorie **1029**

Tentokrát jsem se přikodrcal za Filipem Matušem do Olomouce, aby mě provedl po okruhu, který bych pro vás rád zdokumentoval. Několik dnů před tím si na tom samém okruhu zlomil prst na jedné ze dvou jeho vlastních nohou. Byl jsem ubezpečen, že to na projíždce nic nezmění a o náročnosti nic nevypovídá. Vydal jsem se tedy tam, kam jezdí hnedle tři dopravci. Pokud nezaspíte a nevzbudíte se v Ostravě, vystupte v Olomouci na hlavním nádraží a následujte mapku.

JISTOJISTĚ
NĚKDO NEPOHRDNEME
TOUTO MOŽNOSTÍ A I MY SI
RÁDI ZABLBNEME, PŘECE TO DĚLÁTE
VŠICHNI, ABYSTE NA KOLE NEBYLI
HOSTÉ TOČÍCÍ NOHAMA, ALE TAKÉ HO
UMĚLI OVLÁDAT. NEVĚŘÍM TOMU,
ŽE NĚKDO NA KOLE JEZDÍ JEN
PROTO, ABY VYRÁBĚL
„ELEKTRINU“.

PO PÁR
KILOMETRECH SE NÁM ZJEVIL
TENTO VÝJEV. DVĚ DĚVČATA KOUPALA
KONÍKA. NEDĚLÁM SI SRANDU. FAKT JSEM
TO NEDOMLUVIL. ALE RYCHLE JSEM FOTIL.
PRVNÍ POKUS BYL FÁDNÍ NÁPAD „MAKEJ,
SPRINTUJ, JAKOŽE TUDY PROJÍŽDÍŠ.“
ALE Z MÉHO KRITICKÉHO POHLEDU BYL
STEJNĚ HLOUPEJ JAKO FOTKA
OD REDBULLU.

VŽDYŽ ŘEKNE-
TE SAMI: KOLIKRÁT
JEN TAK JEDETE A VIDÍTE,
JAK DVĚ HOLKY CACHTAJÍ
KONĚ? A NEZASTAVÍTE?
JASNĚ, ŽE JSME OKU-
KOVALI.

JAKMILE JSME SE VY-
MOTALI ZE ZMĚTI HUSTÉHO
POROSTU, PROKLIČKOVALI JSME
NĚKOLIK KLOPENEK. JE DOBRÉ SE ZDE
FILIPOVI MOC NEPLÉST DO CESTY
A RADŠÍ STÁT OPODÁL A SLE-
DOVAT, PROČ JE MATUŠ
MATUŠEM.

PĚŠINKA SE KLIKATI-
LA KŘOVÍM, KTERÉ ŽIVILO
PŘEDSTAVIVOST, CO VŠECHNO
PO VÁS LEZE A PRAVDĚPODOB-
NĚ LÉZT BUDE. A JEŠTĚ PRAVDĚPODOB-
NĚJI SE TO ZAKOUSNE DO NEJMĚ-
NĚ VHDNÝCH MÍST. JAKO JE
TŘEBA ZADEK.

NÁSLEDUJÍCÍ
FÁDNĚJŠÍ PŘEJEZD
BYL S TROCHOU TOHO
ŠLAPÁNÍ, O ČEMŽ
VYPOVÍDÁ I FILIPŮV
VÝRAZ.

TADY URČITĚ
NELEZOU DOZADKUKOU-
SALOVÉ, ALE HADI, HADICE
A HÁĎÁTKA BY SE TU KOLEM
POFLAKOVAT MOHLA. PROTO SE
DRŽÍME PĚŠINKY A NEHRAJEME
SI S MÍSTNÍ OLOMOUCKOU
FAUNOU.

JENŽE MY
MÁME DŮVOD
ŠLAPAT! PRO TYHLE
SRANDY A DŮMYSLNĚ
SE KLIKATÍCÍ STOPY
V LESE.

PŘECHÁZEJÍ
VE STLUČENÉ LÁVEČKY
A CHODNÍČKY, KTERÉ ČAS
OD ČASU POSKYTNOU JEDINOU
MOŽNOU ALTERNATIVU PRŮ-
JEZDU. ZDE SE MI VE VÝHLEDU
MOTALA VĚTÉVKA, A TAK
JSEM SI JI PŘIDRŽEL.

I BŘEHEM.

MASTÍME
DÁL LESEM.

OLOMOUC
NEMÁ HORY, NEMÁ
KOPCE, JEN JEDEN, SVA-
TEJ, ALE MÁ VYKUTANÝ
PĚŠINKY, KTERÉ VAŠE
SMYSLY ZARUČENĚ
ZAMĚSTNAJÍ.

TŘEBA TATO
NÁDHERA. NO
NEJELI BYSTE SE
SEM PROJET? JÁ
JO.

HOPINY NEMUSÍ
VYPADAT TAKTO STYLOVĚ.
OSTATNĚ NEHRAJEME VIDEOHRU, ALE
REÁLNĚ JEDEME. KAŽDÝ PŘEKONÁVAME
PŘEKÁŽKY V RÁMCI VLASTNÍ TECHNIČKÉ
VYBAVENOSTI. NĚKTEŘÍ VÝROBCI ELEK-
TRIKY MOHOU MÍT S TÍMTO MÍSTEM
PROBLÉM, TAKŽE ASI REMCAJÍ.
ALE DOUFÁM, ŽE NE.

POKRAČUJEME

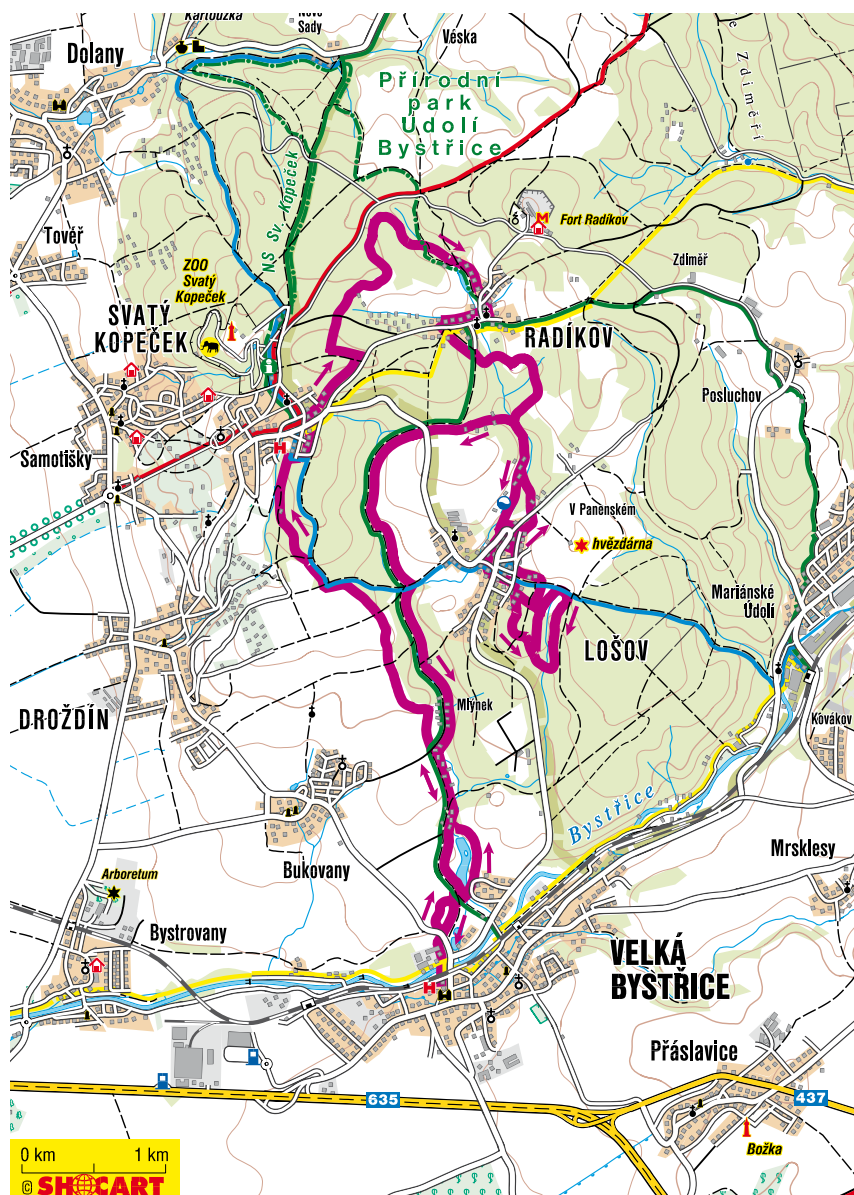

MAKÁME JAK
VZTEKLÍ, ABYCHOM
STIHLI POSLEDNÍ RYCHLÍK
Z OSTRAVY, Z OSTRA-
VY, KTEREJ OLOMOUCÍ
ZA CHVÍLI
PROJÍŽDÍ.

AJAJAJ,
SOTVA JSME
VYJELI VEN Z TRAILU,
SLUNCE JE NAD
OBZOREM!

GPS PRO NÁSLEDOVNÍKY

Chcete-li nás následovat, klikněte na **www.iVelo.cz**,
do vyhledávače zadejte **WEB KÓD 12985**
a najdete vše potřebné. A možná ještě víc!

Poklidnější výlet

VĚTŠINA ČESKÉHO VENKOVA MÁ SVOU KAPLIČKU, STEJNĚ TAK I ZDEJŠÍ PIDIVRCHOLEK ZVEDAJÍCÍ SE MAJESTÁTNĚ NAD ÚROVEŇ OKOLNÍCH ŽLUTÝCH LÁNŮ ŘEPKY OLEJNÉ. A TAM SAMO SEBOU MÍŘÍME NEJDŘÍVE.

INFOBOX

celkový čas:

3.00:24 hod.

čas jízdy:

2.18:17 hod.

vzdálenost: **51,44** km

průměrná rychlost:

17,11 km/h

převýšení: **909** m

spálené kalorie: **2053**

Další fotopříběh, který vás třeba může motivovat k vyjíždce, je tentokrát z Plzeňska. Z vlaku jsme tentokrát vystoupili v Chotěšově kousek pod Plzní. Na první pohled placka, ale nechme se překvapit. V místech, kde ryly do země pásy tanků generála Pattona, teď rozryjeme půdu pro změnu našimi plášti šíře 2,3 palce. Dnes to bude malebný kraj a spíše poklidná turistika s trochou té bikové zábavy, takže žádný ten strach.

JAK JSEM
NAPSAL V ÚVODU,
DNEŠNÍ OKRUH NEBUDE TĚŽKÝ.
BEZ VĚTŠÍCH PROBLÉMŮ HO OBJEDOU
I MĚŠTANI ZVYKLÍ VENČIT SVÁ DRAHÁ
KOLA OD KRMÍTKA KE KRMÍTKU. OVŠEM
50 KILOMETRŮ JE POŘÁD 50 KILOME-
TRŮ, A TAK BYCH NEPODCEŇOVAI
ŽÁDNOU MOŽNOST K DOBITÍ
ENERGIE. ANI TU ALTER-
NATIVNÍ.

OD KAPLIČKY
ŠUP DO PRVNÍHO
KRÁTKÉHO SJEZDÍKU. JEN
NA VÁS ZÁLEŽÍ, KOLIK
LEGRACE SI NA CELÉM
OKRUHU NAJDETE.

SJEZDÍK, AŽ
KRÁTKÝ, MŮŽE BÝT
PEKELNĚ RYCHLÝ. JAK
JSTE NA TOM S ODHADEM
NÁJEZDOVÉ RYCHLOSTI
DO VCEJKU LEHKÝCH ZA-
TÁČEK? JÁ BÍDNĚ.

TAKY PROTO JSME
ODLOŽILI BÁGLY, ŠLI SI HRÁT
A HNED PŘI PRVNÍ MOŽNOSTI
MÁLEM ZAPOMNĚLI NA ČAS LETÍCÍ
KOLEM NÁS. TAKŽE DAŇ ZA TOTO
KRÁTKÉ BLBNUTÍ V „LEVÁ, PRAVÁ
A VEN“ BUDE PŘEDSTAVOVAT
PŘÍŠLÁPNUTÍ V NÁSLEDUJÍCÍCH
KILOMETRECH.

POKLIDNÝ
OKRUH Z LOGIKY VĚCI
NESKÝTÁ TOLIK MOŽNOSTÍ
K FOCENÍ AKČNÍCH NEBO EPICKÝCH
ZÁBĚRŮ. MUSÍTE SI VYSTAČIT S VŠED-
NOSTÍ, KTERÁ PRAVDĚPODOBNĚ BUDE
PROVÁZET I VÁS. NAVÍC,
TOHLE JE UMĚNÍ, KDYBYSTE SE
V TOM NEMOHLI
ZORIENTOVAT.

BYL PRVNÍ
MÁJ, DOTAŽENÍ
VRZAJÍCÍHO SEDĚLKA ČAS.
I PŘES TUTO DROBNOU OPRAVU
JSEM ONY PAZVUKY SLYŠEL
VE SVÝCH UŠÍCH JEŠTĚ
TÝDEN.

KRÁTCE POTÉ,
CO JSME MINULI RYBNÍK
KAČERNA, MĚ ZAČAL PROVOKOVAT
MIMOŘÁDNĚ KYČOVITÝ VÝJEV KAPLIČKY
NA VRCHOLKU UPROSTŘED ŽLUTÝCH LÁNŮ,
JIMIŽ SE KLIKATILA CESTA S PEŤASEM NA KOLE.
NECHUTNĚ LÍBEZNÝ POHLED. NAŠTĚSTÍ JSEM SE
OVLÁDL, FOŤÁK NECHAL V BÁGLU A NEZATĚŽO-
VAL VÁS DALŠÍ LÍBIVOU VYCPÁVKOU. NA FO-
TCE JE ZÁBAVA O KILOMETRY DÁL, KTERÁ
NÁS VEDE K ODOBOČCE DO STAŇKOVA
– ZA VYNIKAJÍCÍ PALAČINKOU
SE ZMRZLINOU!

DALŠÍ UMĚNÍ,
PŘÁTELÉ! TŘIKRÁT „PĚ“,
ANEBO PAMPELIŠKY, PEŤAS
A PAMÁTNÝ STROM. NEDIVIL BYCH
SE, KDYBY SE TENTO SNÍMEK JEDNOU
DRAŽIL ZA STATISÍCE, ALE ZPĚT
K FAKTŮM. PEŤAS PROJÍŽDÍ
STEZKOU KOLEM VODNÍHO
DÍLA KAČERNA.

V CESTĚ NÁM
STÁLO JEŠTĚ NĚ-
KOLIK JOBOVEK, ALE
VIDINA SLADKOSTI
HORY PŘENÁŠÍ.

OD STOLU S DOBROTOU
SE CESTA IHNEZ ZÁKERNĚ ZVEDLA
NEMILOSRDNĚ VZHŮRU. ANI JEDEN
JSME NEMĚLI V PLÁNU PONECHAT PA-
LAČINKU NA ZDEJŠÍ UVÁLCOVANÉ CESTĚ,
A PROTO JSME SE NIKAM NEHNALI,
STOUPALI, JEN CO NOHA NOHU MINE,
A PROKLÁDALI TO OBČASNÝM
ŘÍHNUTÍM.

ZÁBAVNÝ
SINGLÍK PODÉL ŘEKY
ZJEVNĚ NEBUDE PRŮJEZDNÝ CELÝ
ROK. ŽIVOT TAM UŽ NYNÍ VIBROVAL
VŠÍM A SE VŠÍM. ZA MĚSÍC DOPORUČUJI
MAČETU A SÍŤ PŘES HLAVINKU, JINAK ZASE
AŽ NA PODZIM. PŘÍKLADÁM DŮKAZ, ŽE SI
NEVYMÝSLÍM. DÁTE-LI TO NA SOCIÁLNÍ SÍŤ
S POPISEM „KONEČNĚ ZPĚT Z BORNEA“,
OLAJKUJE VÁM TO VÝRAZNĚ MNOŽ-
STVÍ VŠECH VAŠICH NEJBLIŽ-
ŠÍCH PŘÁTEL.

PADESÁT
KILOMETRŮ SE NEOB-
JEDE SAMO, A PROTO BYLO
NA ČASE PŘÍŠLÁPNOUT, ABYCHOM
SE STAŽILI VRÁTIT. KVĚTNOVÉ SLUNCE
MÁ NA KRUŠNOHORCE S NASTAVENÝM
TEPLTNÍM OPTIMEM OKOLO 12 °C
S LEHKÝM MŽENÍM ZBOKU STEJNĚ
ÚČINKY JAKO PRO NEBOHÉ-
HO ŽABÁKA.

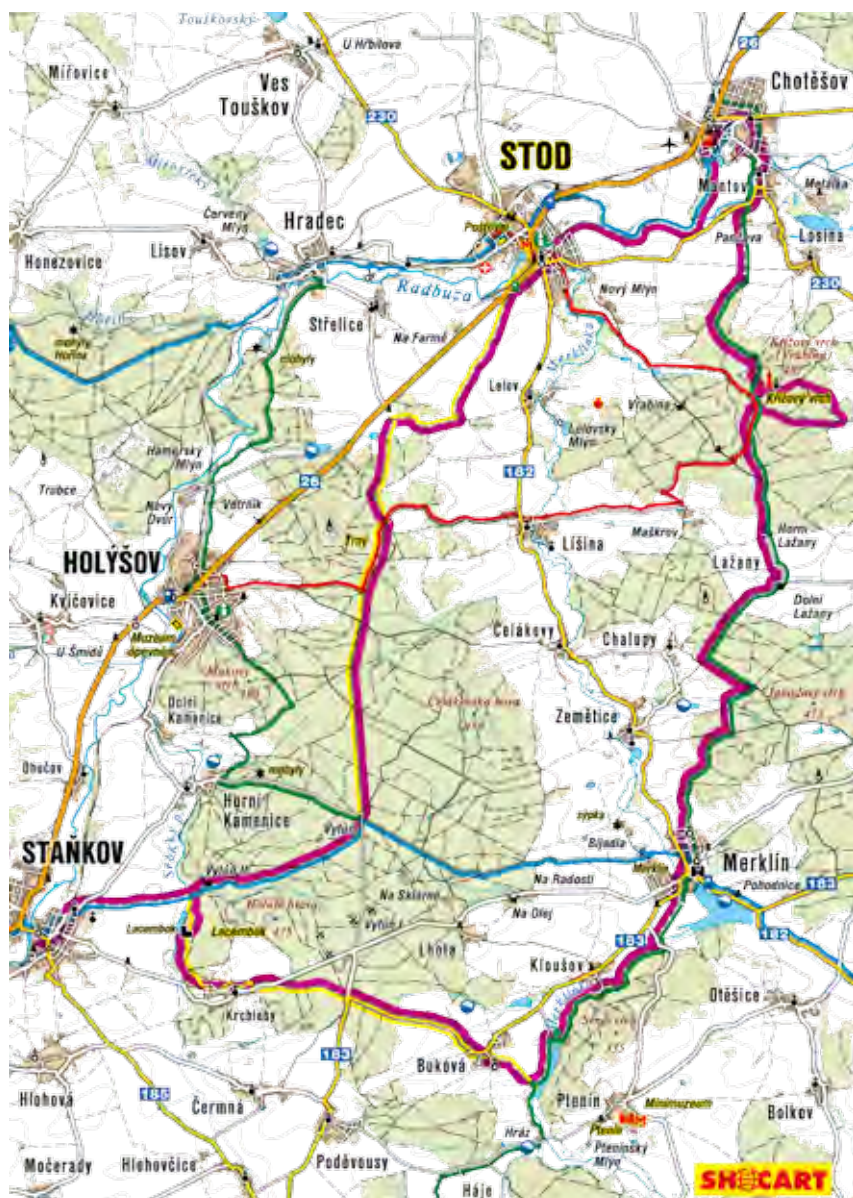
KDO SE BOJÍ,
NESMÍ DO LESA, A TI, CO
SE NEBUDOU BÁT, SI ZAKLIČKU-
JÍ DOSYTA. JEN POZOR, BŘEH SE
OBČAS SYPE DO VODY. TAK ABYSTE
PO OSMACHTYŘICETI KILOMETRECH
Z PADESÁTI NEUDĚLALI TAK-
ŘÍKAJÍC VTIPOU VSVUKU
A NEVYCACHTALI SE TAM
I S TELEFONEM.

ZÁVĚREČNÁ
ZÁBAVA, KTEROU
VÁM TENTO MÍRU-
MILOVNÝ OKRUH ČAS
OD ČASU PŘIHRAJE
POD KOLA.

TÍMTO SNÍMKEM SE
VRACÍME ZPĚT DO CHOTĚ-
ŠOVA, KDE NAŠE CYKLISTICKÁ
OBHLÍDKA DEMARKAČNÍ LINIE PO OSE
CHOTĚŠOV-MERKLÍN-BUKOVÁ-KRCHLE-
BY-STOD-CHOTĚŠOV ZAČALA I KONČÍ.
VŠE V PORÁDKU, PRŮJEZDNÉ
I S RODINOU BEZ
VÝRAZNÝCH ZTRÁT.

GPS PRO NÁSLEDVNÍKY

Chcete-li nás následovat, klikněte na www.iVelo.cz,
do vyhledávací zadejte **WEB KÓD 12985**
a najdete vše potřebné. A možná ještě víc!

VYPADNETE
Z VLAKU, NECHÁTE SI PO-
DAT KOLO A PŘEVEZME SI VÁS
PARTA. JSOU TO VESKRZE HODNÍ
HOŠI, HONZA, ŠOULIS A ČERW. HNED
PRVNÍ FOTKA MŮŽE VYPADAT OP-
TIMISTICKY, NEBO TAKY ZÁKEŘNĚ.
ZÁLEŽÍ, JAK SI TO KDO PŘEBERE
ZPĚTNĚ V KONTEXTU CELÉ
VÝJÍŽDKY.

Nahoru dolů nekonečnou rovinou

INFOBOX

celkový čas:
1:53:31 hod.
vzdálenost: **25,49 km**
průměrná rychlost:
13,5 km/h
maximální rychlost:
39,9 km/h
převýšení:
642 m (365 m)
spálené kalorie:
2849 kcal

Úterý. Mohl by to být jeden z těch dnů, kdy ráno vyrazíte za šera do práce a večer se vracíte s šerou mlhou před očima. Konec týdne v nedohlednu, ale nějak to do pátku překlepete. Anebo taky ne! Co se jít nabít na kolo?

PRVNÍCH
DESET MINUT SE MOTÁTE
MĚSTEM, OKUKUJETE HEZKÉ HOLKY,
HODNĚ HEZKÝCH HOLEK, KLIČKUJETE ODPO-
LEDNÍM PROVOZEM, ZAHRNUJETE SE UDRŽOVA-
CÍ KONVERZACÍ. A CELOU DOBU PŘEMÝSLÍTE, KDE
SE TADY DÁ NĚCO SJÍZDĚT. ROVINA JAK NA MOŘI.
TAM SE NEVYJÍŽDÍ ANI NESJÍŽDÍ. LOGIKA. A BUM.
VLASTNĚ ANI NEVÍTE KDE A PROČ, ALE NAJEDNOU SE
SÁPETE DO PRUDKÉHO KOPCE. MOŽNÁ MÁ RAKOV-
NÍK KOLEM SEBE PŘÍKOPY. MOŽNÁ JE V DÍŘE. JÁ
NEVÍM, NEPOSTŘEHL JSEM TO. ALE ČERW
(TO JE TEN PĚŠÍ) TO PODLE FOTKY
ASI POSTŘEHL HNED OD
ZAČÁTKU.

NEJELI JSTE
NAHORU DLOUHO, ZATO
ZPRUDKA. TAM UFUNĚNÍ
POČKÁTE, AŽ SE PARTA SEMKNE
DO POČTU, V JAKÉM PROJÍŽDĚLA
MĚSTEM. POKECÁTE O TRAILU,
KTERÝ ČEKÁ. PRÝ KLIČKO-
VACÍ SRANDA.

PŘESNĚ
TAK TO BYLO. A DOLE
SE ZMĚNILA V JEŠTĚ VĚTŠÍ
„SRANDU“, NA KTERÉ JSTE DRHLI
PNEUMATIKU A TVÁŘILI SE MIMODĚK
SOUSTŘEDĚNĚ. VŠICHNI. JE LEGRAČNÍ, JAK
SE NA KOPCI, KTERÝ NEEXISTUJE, MOTÁTE
NĚKOLIKAMINUTOVÝM SJEZDÍKEM –
A NEJENŽE TO BOLELO NAHORU, ALE
BAVILO CESTOU DOLŮ. NA TO, ŽE
BY NEMĚL EXISTOVAT, JE
TO PARÁDA.

MEZI POLI, LESY,
NEBEM A ZEMÍ SE
NÁSLEDNĚ PŘESOUVÁTE
PO ROVINCE NA DALŠÍ
VRCHOLEK.

DRUHÝ TRAIL

Z DRUHÉHO KOPCE NA ROVINĚ. ZASE NEBUDETE VĚŘIT, JAK DLOUHO SE KLIKATÍ DOLŮ, SLOVO KLIKATÍ BYCH V TOMTO PŘÍPADĚ PODTRHNUL A PŘEJEL ZÁŘIVĚ ŽLUTÝM ZVÝRAŽŇOVAČEM.

SEM TAM ODPOČINETE, PROTOŽE NEJSTE SUPERHRDINOVÉ S ČERVOU PLÁŠTĚNKOU A TA ROVINA NA VRCHOL SE ZAJÍDÁ.

PŘEJDU NA CHVILKU DO VYPRÁVENÍ TOHO, CO SE TOHO DNE V RAKOVNÍKU UDÁLO. VLASTNĚ BUDU ODTĚD PŘESKAKOVAT OD OBRAZU VAŠÍ REBELIE K VĚCEM SKUTEČNÝM. SLUNCE UŽ SE SCHOVALO ZA KOP... TĚDY ZA TU ROVINU KOLEM A LESEM SE ZAČALA ROZLÍVAT TEMNOTA. KLUCI, AŽ ŠIKOVNÍ, SI S JEDNOU ZATÁČKOU NEVĚDĚLI RADY. JÁ ZASE NETUŠIL, CO UDĚLAT S BLESKEM, TAKŽE NAŠE OBOUSTRANNÁ NEŠIKOVNOST SE VYROVŇAVALA. POKUSY BEZVÝSLEDNĚ NASKAKOVALY A NAJEDNOU LINIÍ TRAILU PROJELA USMĚVAVÁ BIKERKA V ROZEPNUTÉM TRIKU. LADNĚ ZLEVA DOPRAVA, CIKCAK. LOKÁLOVÉ IHNEDE ZAČALI HOREČNĚ ŘEŠIT, KDO TO BYL, PROTOŽE SE UKÁZALO, ŽE ŽÁDNÉ OČI NEDOŠLY OD NOHOU AŽ K HLAVĚ. VŠECHNY ZŮSTALY U ROZEPNUTÉHO ZIPU DRESU. NETUŠILI JSME, KDO TO BYL, TAKŽE NÁM ZA NÁSLEDNÉ VZRUŠENÉ DISKUZE ZASE UTEKLO TOLIK DRAHOCENNÉHO ČASU, KTERÝ PŘINÁŠEL TMU. KLUCI, NO...

A TAK JSME POKRAČOVALI. CESTOU DOLŮ Z ROVIN DO ROVIN BYLO JEŠTĚ TOLIK ZÁBAVY.

ŠOULIS CHTĚL
BÝT MERMOMOCÍ
NA FOTCE, ALE NANEŠTĚSTÍ
SE VYFIKNUL VE STYLU, JAKO KDYŽ
BÝVALÝ ČESKÝ PROFESIONÁL LUBOŠ
LOM PŮSOBIL V DEVADESÁTÝCH LETECH
V ITALSKÉ SILNIČNÍ STÁJI NAVIGARE.
PROSTĚ CIRKUS. TAKŽE AŽ TADY
V TEMNOTĚ LESA ZAČAL
BÝT FOTITELNÝ.

ZNOVU
SÍJÍDÍTE, ZNOVU SI
HRAJETE, ZNOVU SI DOBÍ-
JÍTE BATERKY. DŮVOD, PROČ
SE SÁPAT NAHORU, MUSÍ
BÝT VYVÁŽEN ZÁBA-
VOU DOLŮ.

DALŠÍ
ROVINATÝ PŘEJEZD
NA KREV DO KOPCE. ČAS SE
NEÚPROSNĚ NACHYLUJE A NE-
PŘIBRZDÍ ANI ZA HROMADY
VYDĚLANÝCH PENĚZ.
TAKŽE POHNĚTE.

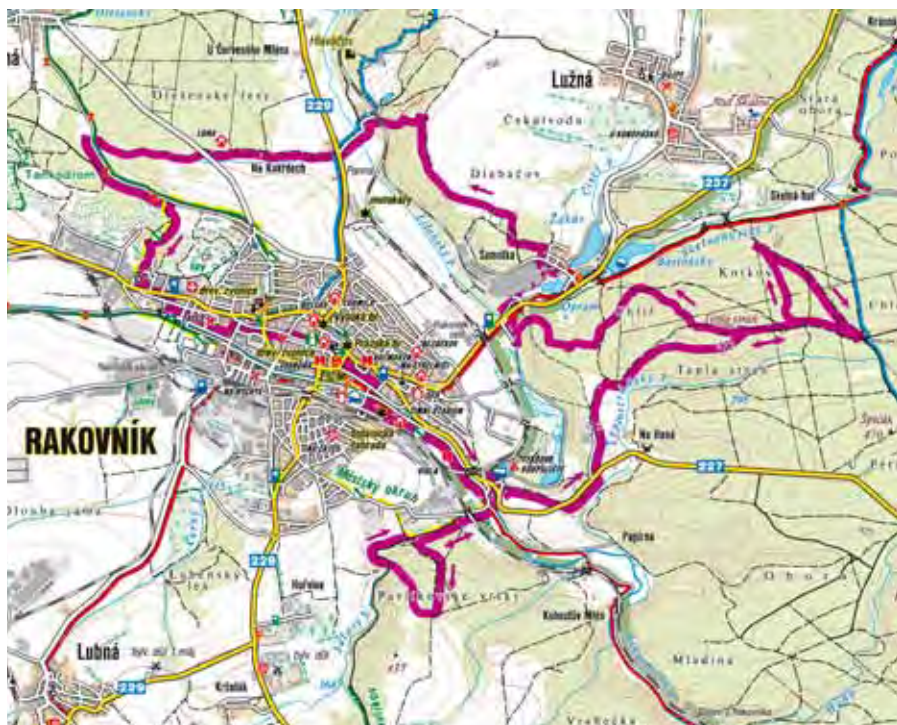

A JE TO
TADY. PŘÍŠLY NA ŘADU
LACINÉ TRIKY S FOŤÁKEM.
MUSELY. PRO FOCENÍ TMA JAK
V PYTLI, PRO JEŽDĚNÍ TMA JAK
VE SKLADU S PYTLI, A KDYŽ JIM
DO TOHO BLESKNU, TAK NĚ-
KOMU VYSTŘELÍ ČOČKY
Z OČÍ.

ZBYTEK ODFOTIL,
LÉPE ŘEČENO PRO FOT-
KY ODJEZDIL ČERW. BLESKY
HO TOLIK NEDĚSILY, VĚDĚL
A ZNAL KUDY. JSTE ZASE
SKORO DOLE. AKORÁT
NA ČAS.

TAKOVÉ ÚTERÝ
VLASTNĚ CELOU DOBU
JEZDÍTE V KRAJINĚ, KDE VIDÍTE
OD NEVIDÍM DO NEVIDÍM, JAK
JE PLACATÁ, A PŘITOM POŘÁD
NAHORU DOLŮ. TAK TROCHU ZÁ-
HADA, ALE NEJTĚŽŠÍ VÝZVA
TEPRVE ČEKÁ.

GPS PRO NÁSLEDVNÍKY

Chcete-li nás následovat, klikněte na www.iVelo.cz,
do vyhledávače zadejte **WEB KÓD 12985**
a najdete vše potřebné. A možná ještě víc!

SRAZ NA NÁ-
MĚSTÍ S PRŮVODCEM
ZVANÝM INDOŠ PROBĚHL
NA ČAS, DROBNÉ ZDRŽENÍ PŘED
VYJETÍM ZPŮSOBILO POUZE
ČEKÁNÍ NA INDOŠŮV GPS
SIGNÁL.

Za městem

INFOBOX

celkový čas:

3:38:27 hod.

čas jízdy: **1:32:50 hod.**

vzdálenost: **21,86 km**

průměrná rychlost:

14,1 km/h

maximální rychlost:

34,4 km/h

převýšení: **507 m**

spálené kalorie:

977 kcal

Na hlaváku jsem pověsil kolo na hák v servisní části vagónu a s tichou motlitbou za něj usedl opodál. Netrvalo dlouho a monotónní rytmus vlaku povolil obličejové svaly, zorničky se po krátkém boji schovaly za víčka a ruka na stehně v pozici „držím půllitr“ se čas od času samovolně šklubla. Ano, vyspat se během cesty na trail je jedna z dalších výhod vlaku.

MÍSTO
ZDLOUHAVÉHO VYMO-
TÁVÁNÍ SE Z MĚSTA JSME
PLNI ELÁNU „ZHOPSALI“ ZÍDKY PĚ-
ŠINEK POD HRADBAMI A ROZEHNALI
OBČASNÉ CHUMLY OMLADINY
SKLONĚNÉ NAD MOBILY
A ZAPALOVAČI.

VYBRANÉMU OKRUHU
NIKDO Z MÍSTNÍCH NEŘEKNE
JINAK NEŽ „JEDEME DO ÚDOLÍ“,
NAŠE SKUPINKA UPALOVALA K LUŽNICI,
PODĚL NÍŽ SE BIKOVÁNÍ ODEHRÁVALO
PŘEDEVŠÍM, INDOŠOVY POSMĚŠKY
NAD KULŤÁKOVÝM TEMPEM
JSOU ZAKRÁTKO...

... PO ZÁSLU-
ZE ODMĚNĚNY
ROZNÝTOVANÝM
ŘETĚZEM.

PŘEDEŠLÉ KRÁTKÉ
EXTEMPORE SE NIKTERAK
NEPROMÍTLO DO NÁLADY
A VESELE SE KLIKATÍCÍM
TRAIEM DÁLE PADÁME
DO ÚDOLÍ LUŽNICE.

CELÝ OKRUH JE
KOMBINACÍ TURISTIC-
KÝCH CEST, NAVRCH OBO-
HACENÝ O BIKERSKÉ TUNINGY
V MÍSTECH, KTERÁ SI
O TO ŘÍKALA.

PO DOSAŽENÍ HLADI-
NY ŘEKY PŘIŠLO NA ŘADU
STOUPÁNÍ OPĚT NAHORU
ZA ZAČÁTKEM DALŠÍ
ZÁBAVY.

ZANE-
DLOUHO JSME OPĚT
KLIČKOVALI PŘÍJEMNÝM
TRAILEM I S NĚKOLI-
KA SKOKY DOLŮ
NA BŘEH.

KRÁTCE JSME
NÁSLEDOVALI TOK
A OBČAS PŘEKONÁVALI
VRTOCHY MATKY
PŘÍRODY.

DALŠÍ VÝJEZD UŽ
PŘISTIHL INDOŠE NEPŘI-
PRAVENÉHO A DŮRAZNĚ SE
HO ZEPTAL: „KOLIK JSI TOHO
LETOS NAJEZDIL NA KOLE?
A KOLIK V AUTĚ?“

NÁSLEDNÝ SJEZD
ZPĚT DOLŮ NAŠTĚSÍ
TYTO TRAUMATIZUJÍCÍ
OTÁZKY
ZAŽEHNAL.

CESTA PŘEŠLA
V REGULÉRNÍ
„RIVER TRAIL“.

ZHRUBA
V POLOVINĚ OKRUHU
PŘI PAUZIČCE NA SUŠENKU SE
ROZHODUJEME DNEŠNÍ VÝLET
PŘÍBLIŽNĚ O TŘETINU ZKRÁTIT.
DŮVODEM JE MĚ NEUSTÁLÉ
ZDRŽOVÁNÍ S FOCENÍM.
PŘÍZNÁVÁM.

PĚŠINA NÁS
PŘIVEDLA PODÉL
POTŮČKŮ
Z ÚDOLÍ...

... ZPĚT K LUŽ-
NICI, PO BŘEHU ŘEKY
PROTI PROUDU DOKONČÍME
VYJÍŽDKU. DOCELA DLOUHÝ
TUNEL VE SKÁLE JE TROCHU
RARITOU, BYL VYKUTÁN JEN
PRO TUTO TURISTICKOU
STEZKU.

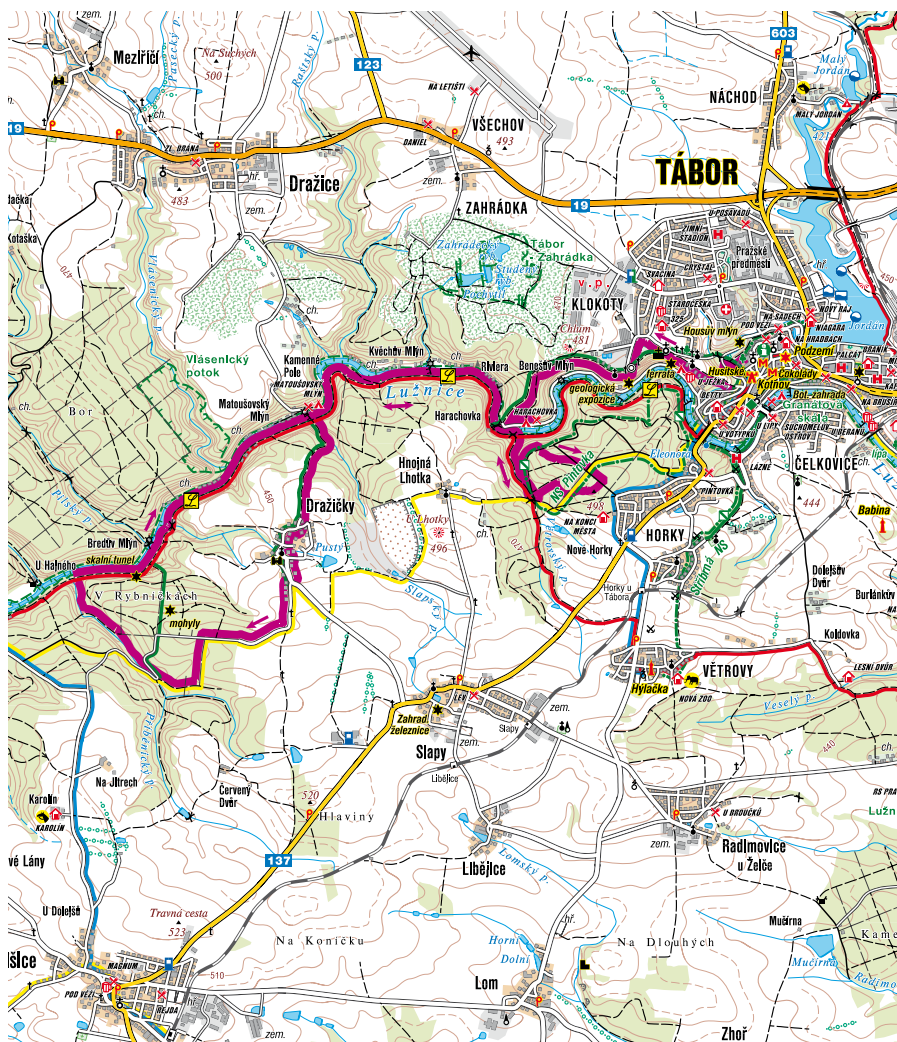
PĚŠINKA MÁ SVÉ
KOUZLO A JE NA NÍ I NĚ-
KOLIK MÍST, KDE NENÍ PROBLÉM
SPADNOUT DO JIHOČESKÉHO
TOKU I S KOLEM, BÁGLEM
A TELEFONEM.

ČAS PRO
TRAILOVÁNÍ SE
NACHÝLIL.

ABYCH PŘED
SETMĚNÍM STIHNUL
JEŠTĚ VLAK
ZPĚT!

GPS PRO NÁSLEDVNÍKY

Chcete-li nás následovat, klikněte na www.iVelo.cz,
do vyhledávače zadejte **WEB KÓD 12985**
a najdete vše potřebné. A možná ještě víc!

U Budějic cesta

INFOBOX

délka trasy:

26,2 km

převýšení:

621 m

nejvyšší bod okruhu:

563 m

nejnižší bod okruhu:

388 m

Výpravy vlaky za cyklodobrodružstvím završují tímto výletem rovný tucet. A kam se za takovou pěknou dvanáctkou vypravit lépe než do Českých Budějovic? Z pohledu většiny snad jedině do Plzně. My jsme ale vystoupili na perónu českobudějovického nádraží, kde na nás čekali Schwára, Kuba a Jarda. Nadále ctíme zadání tohoto seriálu, tudíž nemapujeme „ultimátní“ tratě ani mnohahodinové jízdy. Dokumentujeme rozumnou zábavu, klidně pro všední odpoledne po práci. A dosažitelnou vlakem, aby auto mohlo zůstat v garáži a přednosti kola zůstaly neposkvřeny.

PRŮVODCI
JARDA, KUBA A VĚČNĚ
SE ZUBÍCÍ SCHWÁRA, JEHOŽ
NAKAŽLIVÝ SMÍCH DOFÁŽE VYTOČIT
DOBĚLA NEJEDNOHO MOROUSE. KLUCI
SE NECHALI OCHOTNĚ ZVĚČNIT S BU-
DĚJOVICKÝM NÁDRAŽÍM V POZA-
DÍ, ABY BYLO JASNO, KDE
JSME.

VYHLÍDKA Z PRU-
NÍHO KOPCE, KRÁTCE
PŘED OPUŠTĚNÍM ASFALTU,
DECENTNĚ NAZNAČILA, ŽE JE
OPRAVDU LEPŠÍ DRŽET SE
NAD INVERZÍ.

PĚŠINY SE
SRANDAMI, KTE-
RÉ DOKÁŽOU PŘI TROŠE
NEPOZORNOSTI NEBO DROBNÉ
CHYBCE SMOTAT KDEJAKÉHO
JEZDCE DO ŘÍDÍTEK. VIĎ,
SCHWÁRO?

NENÍ JEDINÉHO
DŮVODU NEZNEUŽÍVAT
BETONOVÉ STAVBIČKY
U CESTY KU VLASTNÍMU
PROSPĚCHU.

PĚŠINA V PO-
CUKROVANÉ KRA-
JINĚ NÁS PŮVABNĚ
VEDLA K DALŠÍMU
„MÍSTU“.

UDĚLAL JSEM
NA NÍ ASI TŘI SNÍMKY
- BYLA HEZKÁ, ALE JEN
DVA ZVEŘEJŇUJI. DRUHÝ
JE TENHLE VLÁČEK
Z LESA.

„TO“ MÍSTO,
K NĚMUŽ NÁS PĚŠINA
DOVEDLA, MĚLO SVOU VIZU-
ALITOU POTENCIÁL NECHAT ZDE
TÍŠE VZLYKAJÍCÍHO FOTOGRAFA SE
ZMATENÝM VÝRAZEM V POTEMNĚLÝCH
OČÍCH, PROTOŽE SE NEDOKÁZAL
ROZHODNOUT, CO A ODKUD BUDE
FOTIT DŘÍV. NÁDHERA, MILÍ
ČTENÁŘI!

A KRATŠÍ TRAIL
PLNÝ ZATÁČEK
A „HOPIN“...

... ZARÁMOVAL
CELOU TU PARÁDNÍ
SCÉNU.

NA DALŠÍM PŘEJEZDU
JSME DO ÚST VSUNULI PRV-
NÍ TATRANKU PRO ZAMÁZ-
NUTÍ ENERGETICKÉHO DLUHU.
STYLOVĚ U RYBNÍKA, JSME
PŘECE NA JIHU!

ČEKÁNÍ NA OPOZ-
DILCE. NA KOLO BY SE MĚLO
JEZDIT POUZE S VYPNUTÝM
VYZVÁNĚNÍM TELEFONU A TOTO
PRAVIDLO NECHŤ JE TESAÑO
NA NÁVSI V KDEJAKÉ HORNÍ
DOLNÍ.

JAK JSEM
ZMÍNIL NA ZAČÁTKU,
KAŽDÝ PŘEJEZD MĚL PŘI TOMTO
VÝLETU SVŮJ DŮVOD. UMRZLÁ JIHO-
ČESKÁ HLÍNA ZÁBAVU JEN UMOČŇOVALA.
TOLIK „LIŠČÍCH PRDELÍ“ JSEM NEZAMETAL
NĚKOLIK LET, KOLIK JSEM JICH ZAMETL
TADY ZA JEDNU JÍZDU
S FOTOBÁGLEM NA
ZÁDECH.

DVA STUPNĚ POD
NULOU PLUS VODA
PLUS PLNÝ PLYN ROVNÁ
SE ULTRAORTODOXNÍ
BIKING.

PŘED POSLEDNÍM
SJEZDEM SE NÁM ZNOVU
OTEVŘEL VÝHLED NA MĚSTO.
V DANÉ KONSTELACI NEVŠEDNÍ
ZÁŽITEK. JÁ SI VŠE JEN NASTAVIL
A CVAKL TO „COOL“ A „HUŠTĚ“.
TAKOVÉ TO KLASICKÉ KLÍŠÉ
KAŽDÉHO FOTOSETU DNEŠNÍ
DOBY.

ZÁVĚREČNÝ
SEŠUP ZPĚT DO BU-
DĚJOVIC S NĚKOLIKA
KOMPRESNÍMI
PRVKY.

JAK JEN SE
JMENOVALA TAHLE PĚ-
ŠINKA? MYSLÍM, ŽE NĚCO
NA ZPŮSOB „NEPADEJ
DOLEVA“.

NO
VIDA, A JE TO!
JSME ZPÁTKY AKO-
RÁT NA PIZZU, HORKÝ
ČAJ A ZÁZVOR A RUM
A KOLU A PIVO A ...
A TAK.

GPS PRO NÁSLEDVNÍKY

Chcete-li nás následovat, klikněte na www.iVelo.cz,
do vyhledávače zadejte **WEB KÓD 12985**
a najdete vše potřebné. A možná ještě víc!

KATALOG CYKLOVÝLETŮ VLAKEM

Autoři fotografií: Victor Belousov, Aktron, Власенко, Jan Manak, Packa, Lojzamladoch, Juan de Vojníkovi, Aleš Makovec, Ondřej Žváček, Jan Groh, Petr Vilgus, Přemysl Otakar, Ben Skála, Jan Groh, Martin Veselka, petr1868, Rob Trnka

Pro kampaň Čistou stopou Prahou vydala a zpracovala společnost Envipor s.r.o. v roce 2019.

ŠŤASTNOU CESTU!

www.cistoustopou.cz

